Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!

GAZETA KRAKOWSKA

Dziennik Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

ISSN0208-7693

Kraków • Nowy Sącz • Tarnów ■ Czwartek, 28 X 1982 r. ■ Nr 187 (10523) ■ Rok XXXIV ■ Cena 5 zł ■ Wyd. A.

W Warszawie rozpoczęło obrady X Plenum KC PZPR

„Partia wobec węzłowych problemów rozwoju społeczno-gospodarczego kraju w latach 1983-1985"

Dyskusja w sześciu zespołach

WARSZAWA (PAP). 27 bm. w Warszawie rozpoczęło się X plenarne posiedzenie Komitetu Centralnego PZPR dotyczące węzłowych problemów społeczno-gospodarczego rozwoju kraju, w tym zwłaszcza zadań związanych z przezwyciężeniem kryzysu.

Obradom przewodniczy I sekretarz KC PZPR gen. armii WOJCIECH JARUZELSKI.

Otwierając posiedzenie Wojciech Jaruzelski powitał zebranych oraz zaproszonych gości: przewodniczącego Rady Państwa PRL — HENRYKA JABŁOŃSKIEGO, prezesa Naczelnego Komitetu Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego — ROMANA MALINOWSKIEGO, przewodniczącego Centralnego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego — EDWARDA KOWALCZYKA.

Przed rozpoczęciem obrad I sekretarz KC PZPR powiedział: W okresie między IX a X Plenum KC nasza partia straciła współorganizatora i przywódcę PPR oraz PZPR — towarzysza Władysława Gomułkę — „Wiesława" — wybitnego działacza polskiego i międzynarodowego ruchu robotniczego, sekretarza generalnego KC PPR w latach 1943—1948, I sekretarza KC PZPR w latach 1956—1970.

Jego imię i działalność są nierozerwalnie związane ze sprawą narodowego i społecznego wyzwolenia, z myślą polityczną i walką naszej partii, z genezą i rozwojem ludowej, socjalistycznej Polski, z ideą socjalizmu i pokoju. Dzieło towarzysza Wiesława pozostanie na zawsze w historii naszej partii, w zrębach i wieloletnim dorobku Polski Ludowej.

Zebrani chwilą ciszy uczcili pamięć Zmarłego.

Nawiązując do spraw będących przedmiotem obrad, I sekretarz KC PZPR stwierdził:

Obecne X plenarne posiedzenie Komitetu Centralnego poświęcamy problemom o kluczowym znaczeniu. Jego tematem jest polityka gospodarcza ze szczególnym akcentem na założenia planu trzyletniego.

Plenum to jednak nie tylko problem planu oraz jego ekonomicznych celów i uwarunkowań, to szczególnie doniosłe sprawy społeczne, klasowe — dyskusja nad tym, co realizacja tego planu przyniesie robotnikom, ludziom pracy. Musimy zastanowić się wspólnie, co powinniśmy zrobić jako partia, ażeby plan ten był realny, ażeby znalazł on społeczną nośność, zrozumienie i poparcie. Co należałoby zrobić, aby spełnić oczekiwania ludzi, którzy z dzisiejszym plenum wiążą duże nadzieje. Jednocześnie powinniśmy odpowiedzieć dlaczego wiele spraw jest jeszcze nie rozwiązanych. Pokazać co znajduje się przede wszystkim w rękach ludzi, co zależy od czynników subiektywnych, co możemy skuteczniej kierując i wydajniej pracując szybciej rozwiązać. Oto główne cele X Plenum.

Obecne posiedzenie plenarne przygotowywane było bardzo starannie. Jak pamiętamy w połowie września br. odbyły się już piąte z kolei spotkania informacyjno-konsultacyjne, w trakcie których członkowie centralnych władz partyjnych mieli możliwość wypowiedzenia się co do założeń planu 3-letniego oraz innych spraw z zakresu polityki i praktyki gospodarczej. Odbyły się również spotkania członków Komitetu Centralnego w ministerstwach i urzędach centralnych. W trakcie tych spotkań omawiano założenia planu 3-letniego w aspekcie zadań resortowych.

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

LEONID BREŻNIEW:

Naszą linią jest odprężenie i umocnienie bezpieczeństwa międzynarodowego

MOSKWA (PAP). Na Kremlu odbyła się narada dowódców Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej ZSRR. Obok kadry dowódczej wszystkich okręgów i rodzajów wojsk oraz przedstawicieli Ministerstwa Obrony Narodowej, na naradzie obecni byli **Leonid Breżniew, Jurij Andropow, Konstantin Czernienko, Andriej Gromyko, Nikołaj Tichonow** i **Dmitrij Ustinow.**

Przemawiając do uczestników narady Leonid Breżniew oświadczył: Sytuacja międzynarodowa zobowiązuje nas do podwojenia, a nawet do potrojenia wysiłków w walce o utrzymanie pokoju, o zmniejszenie groźby wojny jądrowej, jaka zawisła nad ludzkością. Powinniśmy poszerzać współdziałanie w tej walce ze wszystkimi, którym drogi jest pokój na Ziemi. Naszym obowiązkiem jest też nieustanne umacnianie obronności kraju, zachowywanie najwyższej czujności.

Ostatnio Komitet Centralny Partii niejednokrotnie już wskazywał, że sytuacja międzynarodowa wciąż się zaostrza.

Koła rządzące Stanów Zjednoczonych rozwinęły polityczną, ideologiczną i gospodarczą ofensywę przeciw socjalizmowi, doprowadziły do niespotykanego poziomu intensywność swych przygotowań wojennych. W Europie trwają konkretne przygotowania do rozmieszczenia w krajach NATO nowych amerykańskich środków jądrowych średniego zasięgu.

Również agresję Izraela w Libanie należy interpretować jako następstwo linii politycznej przyjętej przez Amerykanów. Nie ulega wątpliwości, że w ostatecznym rachunku jest to dzieło amerykańskich rąk. Bardzo skomplikowana jest sytuacja w wielu regionach Afryki, Azji i Ameryki Środkowej. Przyczyna jest ta sama — próby narzucenia amerykańskiego dyktatu.

Masy ludowe na wszystkich kontynentach gniewnie protestują przeciw agresywnej polityce Waszyngtonu, która zagraża wtrąceniem świata w płomienie wojny jądrowej. Awanturniczy i brutalny charakter tej polityki, jej nieskrywany egoizm powodują narastanie oburzenia w wielu krajach, w tym również wśród sojuszników USA.

Nawiązując do stosunków ZSRR z innymi krajami L. Breżniew powiedział m. in.: Duże znaczenie mają stosunki z Chinami. Szczerze pragniemy unormowania stosunków z tym krajem i czynimy w tym kierunku wszystko, co w naszej mocy.

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

Uwaga Czytelnicy!

Wyjątkowo w tym tygodniu 8-stronicowy „Magazyn Gazety Krakowskiej" ukaże się w sobotę 30. X. br.

Zawierać będzie jak zwykle reportaże, rozmowy, tygodniowy program telewizyjny.

W. Brytania. Pracownicy przemysłu metalurgicznego, górnictwa i kolejnictwa ze Szkocji demonstrują w Londynie przeciwko rosnącemu bezrobociu. CAF — AP — telefoto

Nasz komentarz

Monopole i kartele

Dystans dzielący polską gospodarkę od gospodarki wysoko rozwiniętych krajów kapitalistycznych niestety ciągle się rozszerza. Konieczność podejmowania wysiłków w celu niwelowania tej różnicy jest bezdyskusyjna. Wielokrotnie przy tym wskazuje się na potrzebę zaadoptowania na nasz polski grunt niektórych stymulatorów tamtej gospodarki. Rozumiem przez to potrzebę wysokiej wydajności pracy, dyscypliny, operatywnego rozpoznawania sytuacji rynkowych i błyskawicznego reagowania na nie. Myślę, że w takich sprawach warto akurat zapatrzeć się na Zachód.

Okazuje się jednakże, iż patrząc, widzieć można akurat zupełnie coś odwrotnego. Nie to co rozwija, lecz co hamuje tempo wzrostu gospodarki. Otóż najszybciej i najpowszechniej, z licznych reguł rządzących kapitalistyczną gospodarką, rodzime przedsiębiorstwa i instytucje zauważyły funkcjonowanie monopoli i karteli.

Swoją samodzielność i samorządność jakie otrzymały w tym roku wykorzystały one natychmiast do przenoszenia żywcem tych wytworów wysoko rozwiniętego kapitalizmu na ojczysty grunt. Z zaciekłością neofitów, wykorzystując brak konkurencji, wprost rzuciły się one na rynek czyli bezpośrednio na całe społeczeństwo. Szaleństwa cenowe, które tak dotkliwie są odczuwalne niemalże na każdym kroku, to najczęściej spotykany efekt monopolistycznej pozycji w gospodarce. Ceny pralek, samochodów, telewizorów itp. choć są to z reguły wyroby jakości raczej podłej, przekraczają już granice absurdu. Ale przecież nie tylko o takie towary chodzi. Coraz częściej instytucje kontrolne sygnalizują zawyżanie cen. Wzrostowi ich towarzyszy jednocześnie głośne narzekanie owych producentów na niesprawiedliwość fiskusa, na rzekome krzywdzenie ofiarnej załogi wygórowanymi podatkami.

Ale nie tylko monopole stają się zmorą naszego rynku. Do akcji coraz powszechniej przystępują kartele, przepraszam — zrzeszenia. Za swój pierwszy cel stawiają one bowiem utrącenie wszelkiej konkurencji cen na te same wyroby. I dzięki takim działaniom wszystkie, np. przedsiębiorstwa budowlane w dużym mieście oferują tę samą cenę za wybudowanie domu, mimo różnego stopnia nasycenia kadrą i sprzętem. Zmowa producentów coraz skuteczniej odbija się na poziomie życia społeczeństwa. Zresztą nie tylko producentów, także handlu. Głośne i powszechnie znane jest stanowisko handlu w sprawie obniżki cen wyrobów zakładów radiowych „Diora" w Dzierżoniowie. Jak wiadomo handel zagroził bojkotem diorowskich odbiorników jeśli zakład obniży — jak zapowiadał — ich cenę. Albo sprawa jabłek i ziemniaków, gdzie marża handlowa wyższa jest od ceny, jaką płaci się rolnikowi czy właścicielowi sadu.

Wszystko zaś odbywa się w imię podstawowych kanonów reformy gospodarczej: samodzielności, samorządności i samofinansowania. Brakom jakiegokolwiek umiaru w windowaniu cen towarzyszy zawsze ten sam parasol ochronny. Przemieniony na słowa, brzmi następująco: — „po konsultacji z załogą...".

Nie mogę stwierdzić, czy takie konsultacje rzeczywiście się odbywają, kto w nich bierze udział, co jest mówione podczas tych spotkań. Mam pełne prawo wątpić, że monopolista mówi wówczas o społecznych skutkach takich działań. O tym, że standard życia społeczeństwa obniża się, o pustych półkach sklepowych, o coraz bardziej pogarszającej się jakości wyrobów przemysłowych.

Przedsiębiorstwa związane umową kartelową, przepraszam zrzeszeniową, są w jeszcze łatwiejszej sytuacji. To nie one, to ci piętro wyżej, władze zrzeszenia narzucają lub wymuszają pełne działanie skierowane przeciw społeczeństwu. I odpada wtedy nawet potrzeba konsultowania z załogą cen produkowanych czy sprzedawanych towarów.

Dotychczas walka o rzetelny rynek sprowadza się do walki z nieuczciwymi ajentami i nieuczciwym personelem sklepu. Ale jest to dopiero fragment większej całości, klasyczna pogoń za dokuczliwymi płotkami. Ci bardziej chyba szkodliwi bo podważający autorytet państwa, ukrywający się za demagogicznym pojęciem „wola załogi" funkcjonują na ogół bezkarnie.

Tymczasem rządy wysoko rozwiniętych krajów kapitalistycznych walczą z ową największą plagą — z kartelami i monopolami. Zapatrzeni na tamtą gospodarkę powinniśmy zauważyć i ten jej składowy element. O zbyt wielką stawkę toczy się gra w polskiej gospodarce, aby można było tolerować takie działania godzące w społeczeństwo. W efekcie także i w tych, którzy w owych monopolistycznych czy kartelowych przedsiębiorstwach są zatrudnieni.

ANDRZEJ MELIŃSKI

Sesja Rady Narodowej m. Krakowa

Krakowskie rolnictwo nie wyżywi miasta

(Inf. wł.) Głównymi tematami wczorajszej sesji Rady Narodowej m. Krakowa były sprawy rolnictwa oraz wybór ławników ludowych oraz członków kolegium ds. wykroczeń.

Radni debatowali nad programem rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej w województwie miejskim krakowskim na lata 1982—85 przygotowanym w oparciu o kierunki wytyczone przez uchwałę Rady z 1980 roku oraz wspólne Plenum KK PZPR i KK ZSL w październiku br. oraz nad programem rozwoju pracowniczych ogródków działkowych w latach 82—85.

Program rozwoju rolnictwa w latach 1982—85 nie przewiduje na terenie województwa krakowskiego większych zmian w strukturze agrarnej. Podstawowym ogniwem gospodarki rolnej będzie sektor indywidualny przy dotychczasowym poziomie sektora uspołecznionego. W tym okresie około 4 tys. ha z Państwowego Funduszu Ziemi zostanie przekazanych rolnikom indywidualnym i częściowo gospodarstwom uspołecznionym.

Produkcja roślinna. Główne zadania sprowadzać się będą do likwidacji dysproporcji pomiędzy wzrostem produkcji roślinnej i zwierzęcej oraz dostosowania wielkości produkcji zwierzęcej do poziomu własnych zasobów paszy. A co z tego wynika główny nacisk położony będzie na intensyfikację produkcji pasz, a także rozwój tych kierunków produkcji, które pozwolą na zmniejszenie deficytu artykułów spożywczych — warzywa, ziemniaki. W uprawie roślin zbożowych, przy utrzymaniu takiej powierzchni zasiewów jak w 1982 r. dążyć się będzie do zwiększenia areału upraw gatunków dających wyższe plony czyli pszenicy ozimej o-

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

Poselski wniosek

Pociągnięcie do odpowiedzialności konstytucyjnej osób winnych kryzysu gospodarczego

WARSZAWA (PAP). Kancelaria Sejmu informuje, że w poselskim wniosku o pociągnięcie do odpowiedzialności konstytucyjnej **Piotra Jaroszewicza, Tadeusza Wrzaszczyka, Jana Szydlaka, Tadeusza Pykę,** osobom tym zarzuca się naruszenie zasad i proporcji narodowych planów społeczno-gospodarczych przez nieuzasadnione wprowadzenie i realizowanie szeregu zadań inwestycyjnych poza tymi planami w zakresie przekraczającym możliwości gospodarki, czym doprowadzili do dysproporcji w gospodarce, nadmiernego wydłużenia cyklu inwestycyjnego, spowodowali zamrożenie wielkich nakładów inwestycyjnych, spadek produkcji, poważne braki w zaopatrzeniu rynku, spadek dochodu narodowego oraz bardzo poważne bezpośrednie straty materialne. Osobom tym zarzuca się także, że wbrew zasadom prawidłowego gospodarowania przekraczali granicę bezpiecznego zadłużenia, czym spowodowali nadmierne obciążenie bilansu płatniczego obsługą tego zadłużenia, doprowadzili do drastycznego ograniczenia importu niezbędnych materiałów i surowców, a w konsekwencji do pogłębienia spadku produkcji i dochodu narodowego.

Czyny te stanowią naruszenie art. 4, 5 pkt 3 i 11 ust. 2 Konstytucji PRL.

We wniosku posłowie zwracają się równocześnie do Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej o rozważenie odpowiedzialności obywateli **Edwarda Gierka** i **Edwarda Babiucha** za przedstawiony stan.

Warzywa, owoce, ziemniaki — będą w sklepach przez całą zimę

(Inf. wł.) Zdążyliśmy się już niemal przyzwyczaić do wielu braków na naszym nieustabilizowanym rynku — pocieszający wydaje się więc fakt, iż tegoroczna podaż warzyw, ziemniaków i owoców na naszym rynku będzie co najmniej wystarczająca. Jak poinformował nas mgr **Stanisław Barcik,** prezes Krakowskiej Spółdzielni Ogrodniczo-Pszczelarskiej — przygotowywanie zapasów zimowych: 10 tys. ton warzyw, 3800 ton jabłek i 16 tys. ton ziemniaków przebiega bez zakłóceń, a zaplanowane ilości zostaną w pełni zgromadzone. Mniejszego pokrycia w stosunku do roku ubiegłego i oczekiwań klientów spodziewać się należy tylko w dwóch asortymentach — ogórkach i kapuście kwaszonej.

Towar więc będzie — ale musi paść pytanie bardzo dziś aktualne — po ile? Nasze ceny, twierdzi prezes Barcik, są przez cały rok konkurencyjne w stosunku do handlu prywatnego. Jak będą się kształtować w ciągu najbliższych miesięcy? Jabłka — najszlachetniejsze odmiany przykładowo Bancroft, Beforest, Delicious, Jonathan, Mc Intosh, Koksa Pomarańczowa, Lobo, Starking — 25 zł za kg (w ub. roku 40 zł); II grupa np. odmiany Boiken, Boskoop Czerwony, Landsberska — 16 zł; III grupa Kronselki, Antonówki — 12 zł. Generalnie — ceny jabłek są w tym roku niższe w stosunku do ub. o około 50—60 proc. I tutaj uwaga — w końcu listopada do sprzedaży wejdzie grupa jabłek specjalnie wybieranych tzw. ekstra, których cena będzie wyższa o około 20—30 proc. od podanych powyżej, a od grudnia należy się spodziewać powolnego ruchu cen w górę z powodu doliczenia kosztów przechowywania.

Ziemniaki — obecnie 1 kg kosztuje 17 zł i cena ta nie będzie już niższa. Także od grudnia, uwzględniając koszty przechowywania — 1 kg będzie średnio drożał o 1 zł miesięcznie.

Warzywa: aktualne ceny za 1 kg — buraki 10 zł, cebula

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

Dzisiaj rozpoczyna się „katowicki" proces

Na wokandzie sprawa budowy domów dla byłych prominentów

(Inf. wł.) Dzisiaj przed Sądem Wojewódzkim w Krakowie rozpoczyna się oczekiwany z dużym zainteresowaniem proces. Na ławie oskarżonych zasiądą: b. wojewoda katowicki **Stanisław Kiermaszek,** b. dyrektor Katowickiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego **Zdzisław Tabaszewski** i szwagier **Jana Szydlaka — Ludwik Brzoska.** Akt oskarżenia zarzuca St. Kiermaszkowi m. in. wydawanie sprzecznych z prawem decyzji, dzięki którym podejmowano budowę domów często o najwyższym standardzie dla czołowych przedstawicieli ówczesnych władz, a znaczną część kosztów tych budowlanych przedsięwzięć pokrywano „wpisując" je w inne realizowane na Śląsku inwestycje opłacane ze społecznych środków. Z. Tabaszewski oskarżony jest m. in. o to, że jako dyrektor przedsiębiorstwa realizując budowę domów dla ówczesnych prominentów naraził

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

Co dalej z górną Wisłą?

Co dalej z regulacją i zagospodarowaniem górnej Wisły oraz rozciągających się nad nią bliższych i dalszych terenów? Chociaż kompleksowe wykonanie tych wielkich i tak ważnych dla naszego kraju przedsięwzięć przesuwa się znacznie w przyszłość, nie oznacza to, że problemy te mogą zejść z pola widzenia naukowców, specjalistów, planistów, projektantów. Wprost przeciwnie, istnieje konieczność nowego na nie spojrzenia, dokonania korekt i modyfikacji zarówno z punktu widzenia potrzeb, jak też możliwości i środków, jak najtrafniejszego prognozowania w powiązaniu z rzeczywistymi realiami, a także z ulegającymi przeobrażeniom zasadami w naszym życiu społecznym i gospodarczym.

Taką opinię wyraził otwierając 26 bm. — przygotowywaną od ponad 2 lat i wskutek burzliwego okresu, jaki przeżywaliśmy odkładaną aż dotąd — konferencję, odbywającą się w krakowskiej siedzibie PAN, zorganizowaną przez Oddział Krakowski Towarzystwa Urbanistów Polskich jego przewodniczący prof. arch. **Zbigniew Wzorek.**

Na porządku 3-dniowych obrad poświęconych zagospodarowaniu drogi wodnej górnej Wisły w aspekcie planowania przestrzennego znajduje się: 12 referatów, dyskusja oraz wizja lokalna budowanego stopnia wodnego „Kościuszko" na Wiśle w rejonie Bielan oraz eksploatowanych stopni wodnych w Dąbiu i Przewozie.

Tematykę konferencji wyraźnie precyzują tytuły referatów m. in.: ● Kompleksowa zabudowa dorzecza górnej Wisły, wynikająca z programu „Wisła" ● Regulacja Wisły jako czynnik rozwoju przemysłu ● Program gospodarki żywnościowej makroregionu południowo-wschodniego i wynikające stąd potrzeby wodne, a problem zagospodarowania zlewni górnej Wisły ● Rozwój sieci osadniczej w dolinie górnej Wisły w aspekcie programu „Wisła" ● Analiza i ocena stanu istniejącego i jakości i ilości wód powierzchniowych w bilansie potrzeb obszaru górnej Wisły ● Problemy architektury krajobrazu wobec przemian związanych z realizacją programu „Wisła".

Jako pierwszy przedstawiony został referat wprowadzający doc. dr **Stanisława Rybickiego** z Biura Projektów Komunalnych. Przypomniany został kompleksowy program zamierzeń dotyczących górnej Wisły. Przyjmował on, iż pierwszym i nadrzędnym celem jest doprowadzenie w pierwszym etapie do niepogarszania się jakości wód w Wiśle i jej dorzeczu, w etapie drugim — poprawa jakości wód. Niezrealizowanie tych założeń drastycznie odbija się na jakości wód. Wody górnej Wisły do ujścia Raby, a nawet Dunajca są coraz bardziej zanieczyszczone, zatrute, podobnie nie odpowiadają przyjętej klasyfikacji czystości wiślane dopływy, od pierwszych rzek uchodzących do górnej Wisły, aż po Wisłok i Wisłokę na trasie jej przepływu. Postępuje więc degradacja wód służących do celów konsumpcyjnych, komunalnych, jako surowca dla przemysłu, coraz większe zastrzeżenia wzbudza nawet przydatność dla nawodnień w rolnictwie.

Program obejmował również przystosowanie Wisły dla całorocznego transportu i w tej dziedzinie zamierzenia też nie zostały zrealizowane, a dotyczy to nawet, jakże koniecznego, użeglownienia Wisły od Śląska do Nowej Huty. Ten odcinek miał być gotowy w tym roku. Nadal tylko 1 proc. całego naszego krajowego transportu odbywa się drogami wodnymi. W programie założone było wykorzystanie mających powstać stopni wodnych, piętrzących wodę, dla celów energetycznych. Miała się zmniejszyć odległość między mostami dzięki poprowadzeniu ruchu kołowego przez te planowane stopnie dla dogodnych połączeń terenów leżących po przeciwległych brzegach Wisły. Powstać miały nad nią sprzyjające rekreacji warunki, miała być rozwiązywana architektura krajobrazu.

W referacie zaakcentowano, iż wszystkie te i inne problemy wymagają dalszych, dogłębnych, jeszcze wszechstronniejszych niż dotąd opracowań, przy dążeniu do najtrafniejszych prognoz. Nie zawsze bowiem dotychczas prognozy odpowiadały temu kryterium. W rezultacie często zapadały ustalenia na wyrost, bądź wręcz odwrotnie. Dla przykładu: gdy

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

Obrady X Plenum KC PZPR

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

Projekt założeń planu 3-letniego był przedmiotem rozważań komisji problemowych KC: komisji reformy gospodarczej i polityki ekonomicznej, komisji górnictwa, komisji rolnej, komisji międzynarodowej, komisji kultury oraz prezydium komisji polityki społecznej.

Członkowie centralnych władz partyjnych otrzymali następujące materiały dotyczące problematyki dzisiejszych obrad:

● **„Ocena sytuacji gospodarczej kraju w okresie styczeń — sierpień 1982 r.";**

● **Raport o wdrażaniu reformy gospodarczej w pierwszym półroczu 1982 r.;**

● **Warianty koncepcji Narodowego Planu Społeczno-Gospodarczego do 1985 roku i wstępne założenia na lata 1986—1990.**

● **Założenia rozwoju przemysłu węglowego na lata 1982—85 i do 1990 roku;**

● **Założenia programowe polityki morskiej państwa. Stan, perspektywy i warunki rozwoju gospodarki morskiej;**

● **Opinie komisji problemowych KC dotyczące wariantów koncepcji Narodowego Planu Społeczno-Gospodarczego do 1985 r. i wstępnych założeń na lata 1986—1990;**

● **Informacja w sprawie przebiegu konsultacji partyjnej nt. wariantów koncepcji Narodowego Planu Społeczno-Gospodarczego do 1985 r. i wstępnych założeń na lata 1986—1990.**

Kontynuując przyjętą praktykę przedstawiono członkom centralnych władz partyjnych również szereg materiałów i opracowań informujących o przebiegu realizacji wcześniej podjętych uchwał:

● Informacja o stanie realizacji uchwały IX Nadzwyczajnego Zjazdu PZPR;

● Informacja dotycząca prac komisji problemowych KC PZPR;

● Informacja o realizacji uchwały VIII Plenum KC PZPR;

● Informacja o realizacji uchwały IX Plenum KC PZPR;

● Informacja o pracy Biura Politycznego i Sekretariatu KC PZPR między IX a X posiedzeniem plenarnym KC.

Niektóre z tych informacji opublikowała partyjna prasa.

Członkowie centralnych władz partyjnych również otrzymali:

● Informację o działalności CKKP za okres od IX Nadzwyczajnego Zjazdu PZPR oraz niektórych zadaniach dla Komisji Kontroli Partyjnej wynikających z aktualnej sytuacji w partii i kraju;

● Informację Centralnej Komisji Rewizyjnej o realizacji podstawowych zadań zawartych w uchwale IX Nadzwyczajnego Zjazdu PZPR.

Ponadto towarzyszom przekazano „Główne założenia polityki kadrowej PZPR" (informację i propozycje w tej sprawie Biuro Polityczne przedstawi w końcowej części posiedzenia).

A więc w sumie uzbrojenie, wkład merytoryczno-informacyjny, który uzyskali członkowie centralnej instancji partyjnej jest bardzo bogaty. Potwierdza on, z jednej strony intensywność naszej pracy, z drugiej zaś jej styl — styl skrupulatnego rozliczania z podjętych uchwał oraz aktywnego włączania członków Komitetu Centralnego w proces rodzenia się koncepcji i decyzji. Jest to niewątpliwie jedna z istotnych form przestrzegania i realizowania wskazań IX Zjazdu stwierdził Wojciech Jaruzelski.

Referat Biura Politycznego KC pod tytułem „Partia wobec węzłowych problemów rozwoju społeczno-gospodarczego kraju w latach 1983—1985 wygłosił sekretarz KC **Manfred Gorywoda** *(skrót referatu — str. 3).*

Następnie członek Biura Politycznego KC, przewodniczący Komisji Górnictwa i Przemysłu Wydobywczego Komitetu Centralnego, **Jerzy Romanik** mówił o gospodarce paliwowo-energetycznej, zastępca członka Biura Politycznego KC, I sekretarz KW PZPR w Gdańsku **Stanisław Bejger** — o gospodarce morskiej, wiceprezes Rady Ministrów, przewodniczący Komitetu Planowania przy Radzie Ministrów **Janusz Obodowski** — o uwarunkowaniach planu 3-letniego. *(Skróty wystąpień zamieszczamy na str. 4.)*

W godzinach popołudniowych X Plenum podjęło dyskusję w sześciu zespołach.

Oto tematyka obrad w poszczególnych zespołach:

● I zespół „Wychodzenie z kryzysu i przebudowa struktury gospodarczej";

● II zespół „Społeczne cele projektu planu 3-letniego";

● III zespół „Wdrażanie reformy gospodarczej";

● IV zespół „Partia w samorządnym przedsiębiorstwie";

● V zespół „Gospodarka paliwowo-energetyczna";

● VI zespół „Gospodarka morska".

Dziś dalszy ciąg obrad X Plenum KC PZPR.

Kronika dnia

Tarnowski aktyw OKON u wojewody

Wczoraj w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnowie odbyło się z inicjatywy Tymczasowej Rady Koordynacyjnej Komitetów Odrodzenia Narodowego Ziemi Tarnowskiej spotkanie jej Prezydium z wojewodą **Stanisławem Nowakiem.** Przewodniczący Rady **Jan Kuczek** poinformował wojewodę o podjętych przez nią działaniach i przyszłych zamierzeniach oraz uzasadnił konieczność ścisłych kontaktów działaczy komitetów z administracją wszystkich szczebli. Członkowie Prezydium przedstawili zakres działań poszczególnych komisji Rady. Pracują one w oparciu o zasadę, że jedną z ważnych dróg osiągnięcia porozumienia narodowego jest szybkie reagowanie na codzienne bolączki obywateli, sprawne usuwanie ich kłopotów. Stąd bierze się charakter poczynań ponad 50 działających w województwie Komitetów Odrodzenia Narodowego. Poczynania te dotyczą, zarówno budownictwa mieszkalnego jak i ochrony środowiska, handlu i szkolnictwa dla dzieci upośledzonych. Stanisław Nowak ocenił sytuację społeczną i gospodarczą w województwie. Powiedział, że nierozwiązanych problemów nagromadziło się sporo w minionych latach, dlatego też konieczne jest dokonywanie obecnie niepopularnych czasem lecz niezbędnych wyborów w różnych dziedzinach gospodarki. Na pytania odpowiadał też komisarz-pełnomocnik KOK płk **Adam Szegidewicz.**

(wąs)

Odznaczenia dla inwalidów wojennych

Wczoraj w tarnowskim ratuszu odbyła się uroczystość odznaczenia kombatantów II wojny światowej.

Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski odznaczono **Antoniego Wajdę**, Krzyżami Partyzanckimi odznaczono **Jana Gomołę, Edwarda Jantona, Franciszka Podgórnika** i **Kazimierza Walca.** Ponadto 34 osobom przyznano medale „Za udział w wojnie obronnej 1939 roku".

W uroczystości, której organizatorem był Zarząd Wojewódzki Związku Inwalidów Wojennych w Tarnowie udział wzięli: prezes ZW ZIW **Eugeniusz Hajdecki,** przewodniczący WRN w Tarnowie **Jan Zięba,** wicewojewoda tarnownowski **Zenon Musiał** oraz szef Sztabu Wojskowego płk **Władysław Pacyna.**

(rz)

Z dalekopisu

DELEGACJA

(a) Na zaproszenie Najwyższego Zgromadzenia Ludowego (NZL) w KRLD przebywała delegacja Sejmu PRL pod przewodnictwem posła Wita Drapicha. Przeprowadziła ona rozmowy z parlamentarzystami koreańskimi, zapoznała się z osiągnięciami zakładów maszyn ciężkich w Teanie i spółdzielni produkcyjnej w Czhonsanie, zwiedziła Muzeum Rewolucji Koreańskiej i Muzeum Przyjaźni Między Narodami, odwiedziła misję wojskową PRL do Komisji Nadzorczej Państw Neutralnych w Panmudżonie.

WIZYTA

Na zaproszenie ministra komunikacji — Janusza Kamińskiego przebywał w Polsce w dniach 26—27 bm. z roboczą wizytą minister komunikacji NRD — Otto Arndt. W toku rozmów oceniono wyniki współpracy transportu NRD i Polski w ciągu ostatnich 9 miesięcy i uzgodniono przedsięwzięcia służące jej dalszemu rozwojowi.

LUDNOŚĆ CHIN

W Pekinie opublikowano dane ze spisu ludności Chin przeprowadzonego 1 lipca br. Wynika z nich, że ChRL ma obecnie 1.008.175 tys. mieszkańców. W ciągu 18 lat, jakie minęły od poprzedniego spisu, ludność Chin wzrosła o 314,6 mln osób, czyli przyrost roczny wynosił przeciętnie 2,1 proc.

SPOTKANIE W MOSKWIE

W Moskwie odbyło się spotkanie „okrągłego stołu" z udziałem reprezentantów życia społeczno-politycznego ZSRR i RFN. Podczas imprezy, zorganizowanej przez radziecki Komitet Obrony Pokoju i Fundację im. Martina Niemoellera, dokonano otwartej wymiany poglądów na szeroki zakres aktualnych problemów bezpieczeństwa międzynarodowego.

1, 2, 3, 5, 6, 7, 8

Plenum ZK ZSMP

Zadania ideowe nie mogą być celem samym w sobie

(Inf. wł.) Problemom działalności ideowo-kształceniowej i propagandowej poświęcone było wczorajsze Plenum Zarządu Krakowskiego ZSMP. Podczas obrad prowadzonych przez przewodniczącego ZK **Jerzego Poznańskiego** wskazywano, iż właśnie dzisiaj, po okresie wielkich wstrząsów społeczno-politycznych konieczne staje się systematyczne wyposażanie młodego pokolenia w nieodzowną wiedzę polityczną, kształtowanie zaangażowanych, ideowych postaw. Wzajemne przenikanie się celów ideowych z programem walki o reformy społeczne i gospodarcze, programem mającym na celu naprawę państwa oraz poprawę warunków życia i pracy młodzieży daje szanse na skupienie się wokół ZSMP młodej, polskiej lewicy. Zadania ideowe — mówiono — nie mogą być jednak celem samym w sobie — chodzi przede wszystkim o pozyskanie dla socjalizmu ludzi może jeszcze wątpiących, może zagubionych, ale przecież łączących swoją przyszłość z socjalistycznym państwem.

Wiele uwagi poświęcono propagandzie — i tej kształtowanej przez sam Związek, jak też treściom „młodzieżowym" przekazywanym przez środki masowego przekazu. Stwierdzano, że nie zawsze choćby pisma młodzieżowe czy zakładowe radiowęzły są wykorzystywane dla popularyzacji osiągnięć ZSMP.

Plenum, w którym uczestniczył m. in. sekretarz KK PZPR **Franciszek Dąbrowski** zwolniło z funkcji sekretarzy ZK ZSMP (na ich prośbę): **Jana Dyducha, Jerzego Poradowskiego** i **Janusza Przybyłę** wybierając: **Bogdana Tomasika** i **Aleksandra Słabego.** Trzeci sekretarz wybrany zostanie w terminie późniejszym.

(hań)

Naszą linią jest odprężenie i umocnienie bezpieczeństwa międzynarodowego

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

W polityce światowej — kontynuował mówca — zderzają się teraz dwie linie. Linia USA i tych, którzy idą za nimi, to zwiększenie napięcia, maksymalne zaostrzanie sytuacji. Marzą oni o politycznym odizolowaniu i gospodarczym osłabieniu ZSRR i jego przyjaciół.

Rozwinęli na niespotykaną skalę wyścig zbrojeń, zwłaszcza jądrowych, usiłują zdobyć przewagę militarną. Wkraczając na tę drogę imperializm w sposób nieodpowiedzialny igra z losem narodów.

Naszą linią — podkreślił radziecki przywódca — jest odprężenie i umocnienie bezpieczeństwa międzynarodowego. Nie odstąpimy od niej, będziemy wzmagać wysiłki, trzymać w swych rękach inicjatywę w sprawach międzynarodowych.

Związek Radziecki obchodzi jubileusz swego sześćdziesięciolecia w całym rozkwicie potęgi kraju — stwierdził L. Breżniew. Postępy gospodarcze i społeczne są wyraźnie widoczne. Radzieckie siły zbrojne są potężnym czynnikiem pokoju i bezpieczeństwa, niezawodnym środkiem okiełznania sił agresji. Naród radziecki nie szczędzi niczego, aby były one zawsze na poziomie zadań, jakie przed nim stoją.

Na wokandzie sprawa budowy domów dla byłych prominentów

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

kierowaną przez siebie firmę na wielomilionowe straty, a Ludwika Brzoska oskarża się z kolei o to, iż podejmując budowę tzw. bliźniaka ze swoim szwagrem Janem Szydlakiem, nie regulując wszystkich należności, próbował wyłudzić kilkaset tysięcy złotych.

Sprawa St. Kiermaszka, Z. Tabaszewskiego i L. Brzoski przekazana została do rozpoznania krakowskiemu sądowi stosowną decyzją Sądu Najwyższego (o takie przekazanie wnosił zresztą St. Kiermaszek), chcąc w ten sposób zapewnić absolutną bezstronność wymiaru sprawiedliwości. Proces dotyczyć przecież będzie bulwersującego opinię społeczną problemu wykorzystywania zajmowanych stanowisk do przysparzania korzyści majątkowych sobie lub też innym osobom.

Akta tej sprawy liczą 12 tomów, a znajdują się w nich nie tylko wyniki kontroli prowadzonej przez NIK, ale także zeznania m. in. b. premiera **Piotra Jaroszewicza, Tadeusza Wrzaszczyka, Tadeusza Pyki, Jana Szydlaka,** którzy występują jako świadkowie. Warto w tym miejscu dodać, że sprawa odpowiedzialności osób, na rzecz których realizowano budowę luksusowych domów objęta jest osobnym postępowaniem.

„Katowicki" proces zapowiada się na bardzo długi. Jeszcze raz zeznawać będą liczni świadkowie, jeszcze raz analizowane będą wszystkie dokumenty, opinie przedstawią biegli, jeszcze raz swoje wyjaśnienia złożą oskarżeni. Ci ostatni w trakcie śledztwa nie przyznali się do stawianych im zarzutów ani do winy.

Proces będziemy obszernie relacjonowali na łamach „Gazety Krakowskiej".

(hań)

Krakowskie rolnictwo

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

raz jęczmienia jarego i ozimego. Przewiduje się, że produkcja globalna zbóż w roku 1985 wzrośnie w stosunku do roku 1982 o około prawie 4 proc. (10 tys. ton), zaś ziemniaków o 20 proc. Udział roślin pastewnych w strukturze zasiewów nie zmieni się, przy czym wzrost produkcji pasz można uzyskać tylko przez podniesienie wydajności, głównie produkcji roślin wysokowydajnych np. kukurydzy. W programie do roku 1985 zakłada się też intensyfikację gospodarki na użytkach zielonych.

Produkcja ogrodnicza. W sytuacji braków rynkowych produkcja ogrodnicza ma kolosalne znaczenie będzie więc nadal rozwijana. Już teraz jesteśmy samowystarczalni jeżeli idzie o produkcję warzyw takich jak kapusta, ogórki, cebula, warzywa korzeniowe a nawet niektóre z nich eksportujemy do innych województw i za granicę. Do roku 1985 przewiduje się nieznaczny wzrost powierzchni warzyw gruntowych, przy równoczesnym wzroście produkcji o 12 proc. Z uwagi na trudności gospodarcze nie przewiduje się jednak powiększenia ilości szklarni w województwie. Nie ulegnie także większym zmianom powierzchnia sadów.

Produkcja zwierzęca. Z powodu braku pasz plan na rok 1983 przewiduje zmniejszenie pogłowia bydła o 10 tys. sztuk. Tendencje spadkowe można już zaobserwować w skupie zwierząt od lipca do września. W związku z tym nastąpi także zmniejszenie produkcji żywca (o prawie 20 proc.) i mleka. Także drobiu będzie mniej o ponad 24 proc. Ograniczone możliwości produkcji pasz nie pozwalają na zakładanie zbyt wysokich wskaźników wzrostu pogłowia w latach 1984—85. Dlatego przyjmuje się stopniową odbudowę pogłowia zwierząt. Duże znaczenie ma tu stosowanie właściwej technologii żywienia.

Środki techniczne. Wykonanie nakreślonych wyżej planów zależy od odpowiedniego przydziału środków i rozbudowy zaplecza technicznego. Przewiduje się, że do roku 1985 nastąpi wzrost usług w dziedzinie ochrony roślin o 30 proc., wapnowania gleb o 30 proc. Aktualnie warsztaty SKR prowadzą remonty własnego sprzętu. W latach następnych planowane jest poszerzenie ich działalności. Powstanie 6 stacji diagnostycznych, rozwijana będzie produkcja prostych maszyn. SKR będą świadczyć usługi remontowe dla rolników indywidualnych. We wszystkich gminach powstaną garażowe stacje paliw dla rolników indywidualnych itd. W latach 83—85 wybuduje się na potrzeby 1500 gospodarstw 13 wodociągów na co przeznaczy się 390 mln zł. Spore nakłady przeznaczone zostaną także na roboty elektryfikacyjne, obiekty ogólnego budownictwa rolniczego.

W obecnej sytuacji gospodarczej duże znaczenie ma rozwój ogródków działkowych. Ich ranga została wreszcie oficjalnie potwierdzona nową ustawą z maja 1981. W województwie miejskim krakowskim działki pracownicze zajmują ponad 480 ha. Zgodnie z uchwałą RM z marca 1982 roku do roku 1985 areał działek w woj. miejskim krakowskim ma się powiększyć do 810 ha.

W czasie sesji radni podjęli uchwały w sprawie gospodarki żywnościowej w województwie miejskim krakowskim w latach 1983—85 i zatwierdzili program rozwoju pracowniczych ogródków działkowych, a także przeznaczenie części nadwyżki budżetowej (6 mln zł) z roku 1981 na sfinansowanie kosztów budowy pomnika Stanisława Wyspiańskiego w Krakowie.

Wybrano 283 ławników do Sądu Wojewódzkiego, 230 do Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz 89 członków Kolegium ds. Wykroczeń. Przewodniczącym kolegium został **Marek Żbik.**

W imieniu radnych przewodniczący RN m. Krakowa **Wiesław Gondek** pogratulował prezydentowi **Józefowi Gajewiczowi** wyboru na I sekretarza KK PZPR, dziękując równocześnie **Krystynowi Dąbrowie** za pracę w krakowskiej instancji partyjnej. Krystyn Dąbrowa odznaczony został Złotą Odznaką „Za zasługi dla ziemi krakowskiej".

(lw)

Program TV także dla Poręby Wielkiej

(Inf. wł.) Gmina Niedźwiedź a szczególnie okolice Poręby Wielkiej były dotychczas białą telewizyjną plamą. Właśnie w Porębie Wielkiej odbiór programu był iście księżycowy. Nadarza się jednak olbrzymia szansa, aby tę plamę zlikwidować. Onegdaj uchwałą Gminnej Rady Narodowej utworzony został społeczny komitet, którego zadaniem ma być wybudowanie w czynie społecznym urządzenia do zainstalowania przemiennika TV. Jego lokalizację wyznaczono w Nowej Wsi. To nowe urządzenie pozwoli objąć swym zasięgiem blisko 70 proc. obszaru gminy Niedźwiedź.

Ogólny koszt inwestycji wyniesie ok. 2,5 mln zł. 50 proc. to dotacja z Urzędu Wojewódzkiego w Nowym Sączu, a pozostała kwota składać się będzie z dotacji zakładów pracy działających na terenie gminy, wpłat mieszkańców i bezpośrednich prac społecznych.

W gminie Niedźwiedź zarejestrowanych jest ponad 200 abonentów telewizyjnych. Składka ustalona przez Społeczny Komitet w wysokości 2 tys. zł od każdego abonenta umożliwi wykup 3-arowej działki i opłatę dokumentacji.

Jeszcze w bieżącym roku zostanie wybudowany maszt wysokości 38 metrów i pomieszczenia na odpowiednią aparaturę.

Istnieje ogromna szansa, aby mieszkańcy gminy oglądać mogli również program II TV. Niedźwiedź zasługuje na to w pełni. Gmina w ostatnim okresie zmieniła bardzo swój charakter. Jej wizytówką jest wzorowa działalność władz administracyjnych. Bezpośredni patronat nad budową przemiennika objął I sekretarz KG PZPR w Niedźwiedziu **Franciszek Łabuz.** Daleko idącą pomoc zapowiadają też pracownicy Urzędu Gminnego z naczelnikiem gminy **Marią Kuczaj.** Urząd Gminy przygotował już wszystkie potrzebne do budowy dokumenty.

(rm)

POGODA

PROGNOZA DLA POLSKI POŁUDNIOWEJ: Zachmurzenie małe i umiarkowane, nocą i rano mgły utrzymujące się lokalnie przez znaczną część dnia. Temperatura maksymalna w dzień od 11 st. do 15 st. minimalna w nocy od 2 st. do 7 st. i miejscami przygruntowe przymrozki. W Tatrach temperatura od 6 st. w dzień do 2 st. nocą. Wiatr słaby zmienny.

ORIENTACYJNA PROGNOZA NA NASTĘPNĄ DOBĘ: Bez większych zmian.

WCZORAJ NA TERMOMETRZE O GODZ. 13-TEJ: Racibórz 9, Bielsko-Biała 11, Katowice 13, Częstochowa 11, Kraków 9, Zakopane 13, Hala Gąsienicowa 8, Kasprowy Wierch 6, Nowy Sącz 14, Tarnów 13, Kielce 13, Sandomierz 12, Rzeszów 13, Przemyśl 12, Lesko 11.

Co dalej z górną Wisłą?

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

idzie o prognozowanie globalnego zapotrzebowania na wodę zostało ono zawyżone. W tej mierze musi się brać pod uwagę możliwości jakie stwarza nowoczesna technologia i technika, wprowadzenie której wydatnie przyczyni się do ograniczenia zapotrzebowania. oszczędniejszego zużywania wody przez przemysł. I znowu dla przykładu: prognozowanie potrzeb zasilania w wodę mających powstać zakładów przemysłowych musi na terenach deficytowych w wodę uwzględniać wykorzystanie tam przez przemysł oczyszczonych miejskich ścieków. Uprzednio temat ten nie był traktowany tak, jak na to zasługuje, bądź też całkowicie takich rozwiązań nie przewidywano.

Wiele przeobrażeń zachodzi w naszym kraju. Muszą odzwierciedlać się również w dziedzinie gospodarki wodą. Jeśli np. wg dawniejszych koncepcji preferencje w dostawach wody przewidywano dla gospodarstw państwowych, uspołecznionych, to teraz — przy zasadzie jednolitego traktowania rolnictwa — preferencje te nie obowiązują. Uwzględniać się więc musi potrzeby, dostawy, pobór wody również przez indywidualne, prywatne gospodarstwa rolne.

W świetle zdobytych już doświadczeń nowych rozwiązań wymagają także inne problemy. Przykład: spiętrzenie Wisły w Łęczanach i Dąbiu wywołało duże perturbacje dla nadbrzeżnych terenów. Do tego dochodzi obecnie coraz mocniej rysujący się problem zagrożenia polegającego na tym, że — w przypadku powstawania nowych stopni i spiętrzeń — infiltrujące, przenikające zanieczyszczone wody Wisły spowodują zanieczyszczenia wód podziemnych, służących dla celów konsumpcyjnych ludności, dla rolnictwa na nadwiślańskich terenach.

W podsumowaniu konferencji przewiduje się sprecyzowanie odpowiednich wniosków i uwag. Wiele z nich padło już w pierwszym dniu obrad, wtedy to postulowano m. in., by władze terenowe również w swym działaniu brały pod uwagę już obecnie przyszłą kompleksową realizację programu drogi wodnej górnej Wisły w świetle planowania przestrzennego, i nie tylko.

W obradach konferencji biorą udział m.in.: przedstawiciel Zarządu Głównego Towarzystwa Urbanistów Polskich mgr **Andrzej Dobrucki,** dyrektor Wydziału Ochrony Środowiska dr **Bronisław Kamiński,** przedstawiciel Ministerstwa Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska mgr **Konstanty Wieteszka.**

(bp)

Warzywa, owoce, ziemniaki

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

28 zł, kapusta biała 14 zł, pietruszka 30 zł, seler 34 zł. Także w tych asortymentach przewiduje się ze względu na konieczność doliczania kosztów przechowywania — wzrost cen od 1 do 1,5 zł na kilogramie miesięcznie.

Warzywa i owoce więc będą — i to nie tylko dla mieszkańców naszego województwa, ale także na zaopatrzenie sąsiednich: nowosądeckiego, katowickiego, bielskiego. Baza produkcyjna, jaka istnieje w Krakowskiem umożliwia też eksport: w maju i czerwcu kalafiory i kapusta biała „spod folii" trafiły do Norwegii, Szwecji, RFN; niedawno pietruszkę, pory, marchew KSOP wyeksportowała do NRD, CSRS, Bułgarii, aktualnie realizowana jest sprzedaż jabłek do ZSRR — wysłano już 500 ton, a planuje się „dojście" do ilości 800—1000 ton. Możliwe jest to dlatego, iż na terenie województwa produkujemy 28—30 tys. ton warzyw rocznie, skupujemy 25 tys. ton — a potrzeby krakowskiego rynku to 16—18 tys. ton.

I na koniec ciekawostka: kalafiory „spod folii" z Igołomi-Wawrzeńczyc są pierwsze w kraju i pierwsze też trafiają na stoły Szwecji, gdzie są ponoć każdego roku niecierpliwie oczekiwane.

(krc)

Próba zajęcia ambasady PRL w Meksyku przez członków organizacji trockistowskiej

WARSZAWA (PAP). Jak informuje MSZ, 26 bm. kilkudziesięcioosobowa grupa członków organizacji trockistowskiej usiłowała zająć budynek ambasady PRL w Meksyku pod pretekstem zamanifestowania przeciwko rzekomym represjom w Polsce. Po przybyciu policji meksykańskiej grupa opuściła teren ambasady.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych i ambasada PRL zwróciły się do władz meksykańskich o podjęcie odpowiednich kroków, które uniemożliwiłyby powtórzenie się podobnego incydentu.

Ujawnił się kolejny b. działacz „Solidarności"

WARSZAWA (PAP). Do KW MO w Gdańsku zgłosił się **Karol Krementowski** — były członek Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność" Gdańsk i były przewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność" w Gdańskich Zakładach Elektronicznych „Unimor".

Wymieniony od 13 grudnia 1981 roku ukrywał się. Po złożeniu stosownych wyjaśnień został zwolniony.

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

W Młodzieżowych Mistrzostwach Europy

Polska—Finlandia 4-0 (1-0)

W meczu z cyklu Młodzieżowych Mistrzostw Europy Polacy odnieśli w Mielcu swoje pierwsze zwycięstwo pokonując Finlandię 4:0, do przerwy 1:0. Od pierwszych minut zarysowała się wyraźna przewaga naszych piłkarzy. Niestety mieli oni duże kłopoty z wykańczaniem akcji. Pierwszą bramkę zdobył w 28 min. strzałem głową **Pękala** po ładnej akcji i centrze **J. Bąka.** Festiwal strzelecki rozpoczął się dopiero w drugiej połowie. W 67 min. po zagraniu **Okońskiego, Pękala** wpisuje się ponownie na listę strzelców. Trzecią bramkę w 87 min. po indywidualnej akcji zdobył wprowadzony po przerwie **Kaczmarek** mocnym strzałem w prawy górny róg. Wynik meczu ustalił w 89 min. **Buda.** Polacy udowodnili w tym meczu, że myślą poważnie o zajęciu pierwszego miejsca w grupie i awansie do dalszych gier. W naszej drużynie wyróżnili się **Kubicki, Pękala i Nazimek.**

Wandzik, Będkowski, Sokołowski, Kubicki, Nazimek, Świątek (od 70 min. Kaczmarek), Socha (od 46 min. M. Bąk), Pękala, Buda, Okoński, J. Bąk.

Sędziował: Peunkopf (Austria). Żółtą kartkę otrzymał Velvee.

JANUSZ KOZIOŁ

1. Polska	4:4	5—2
2. Portugalia	3:1	2—1
3. Finlandia	3:5	3—7
4. ZSRR	2:2	2—3

Decyzja zapadnie w maju 1983 r.

Brazylia faworytem...

Rezygnacja Kolumbii z organizacji piłkarskich Mistrzostw Świata — 1986 wywołała poruszenie nie tylko w świecie sportowym i jest wciąż tematem obszernych komentarzy agencyjnych. Wiadomo już kiedy poznamy decyzje FIFA w tej sprawie. Jak oświadczył w Paryżu prezydent FIFA — Joso Havelange, zapadnie ona 18 lub 19 maja 1983 r. na posiedzeniu komitetu wykonawczego Międzynarodowej Federacji Piłkarskiej w Sztokholmie. Dlaczego tak późno, skoro czas nagli? „FIFA musi po formalnym zgłoszeniu nowych kandydatur, przedstawić warunki, zapoznać się z poszczególnymi propozycjami, dokonać wizji lokalnych i rozstrzygnąć dziesiątki innych spraw, niezbędnych przy podjęciu tak istotnej decyzji" — powiedział rzecznik prasowy FIFA — Rene Courte. W połowie grudnia (17 i 18) odbędzie się w Zurichu posiedzenie komitetu organizacyjnego mistrzostw świata, podczas którego zapadną wstępne ustalenia.

Wielkim faworytem w przetargu na organizatora Mundialu — 86, jest — jak się wydaje — Brazylia, gospodarz mistrzostw świata w 1950 r.

Konferencja ministrów sportu krajów socjalistycznych

W Hawanie trwają obrady ministrów sportu krajów socjalistycznych. Uczestniczą przedstawiciele Bułgarii, Czechosłowacji, Kuby, Mongolii, NRD, Laosu, Polski, Rumunii, KRLD, Węgier, Wietnamskiej Republiki Socjalistycznej i ZSRR.

Ustalony został plan współpracy na rok 1983 oraz wymiany sportowej, naukowej i technicznej.

Tuniej brydżowy

Ognisko TKKF przy ZSMP HiL organizuje 30 bm. (sobota) **otwarty turniej brydża sportowego.** Początek godz. 10 os. Młodości 1, Klub Młodych.

Sezon ciężarowców w pełni...

Jeszcze chyba nigdy po mistrzostwach świata, nasi ciężarowcy nie mieli tak bogatego kalendarza imprez. Niemal w każdym tygodniu odbywają się turnieje — krajowe i międzynarodowe.

W ubiegłym tygodniu odbyły się trzy turnieje I ligi, które w zasadzie zadecydowały o ostatecznej klasyfikacji tegorocznych rozgrywek drużynowych o mistrzostwo Polski. Zaplanowane na początek listopada w Gdańsku młodzieżowe mistrzostwa Polski nie powinny wprowadzić już dużych zmian w tabeli.

Oto czołówka I ligi: 1. Odra Opole — 13.218 pkt., 2. Legia Warszawa — 12.602, 3. Śląsk T. Góry — 11.431.

FIS zaostrza przepisy

Międzynarodowa Federacja Narciarska (FIS) podała do wiadomości, iż zawodnicy nie będą mieli prawa prezentować przed kamerami telewizyjnymi marek swoich nart po zakończeniu konkurencji. Narciarze, którzy pozować będą ze swym sprzętem będą dyskwalifikowani przez jury zawodów.

Odpowiedni artykuł wprowadzony został do regulaminu zawodów alpejskich na wniosek Eurowizji. Zjazdowcy obowiązani są odpinać narty po minięciu linii mety.

W kilku wierszach

● Podczas tenisowego turnieju Grand Prix rozgrywanego w Paryżu, rozstawiony z nr 1 Gotfried pokonał Depalmera 6:2, 5:7, 6:2, Portes zwyciężył Pereza 6:1, 3:6, 6:1, Solomon wygrał z Jumatano 6:0, 6:3, a Bruce Manson wyeliminował Rogera-Vasselina 6:4, 6:4.

● Ciekawsze wyniki tenisowego turnieju Grand Prix rozgrywanego w Kolonii: Gunnarsson — Edberg 6:3, 6:2, Buehning — Eberhard 6:4, 2:6, 6:4, Smith — Odizor 7:6, 6:4, Simpson — Elter 4:6, 7:5, 6:1, Curren — Hlaçek 6:3, 6:4.

● W Brighton rozpoczął się tenisowy turniej kobiet. Wyniki ciekawszych spotkań I rundy: Badurova — Karlsson 7:5, 6:3, Barker — Temesvari 4:6, 6:4, 6:4, Ruzici — Tanvier 6:1, 6:2.

● Na stadionie warszawskiej Skry rozegrano finałowy mecz Pucharu Polski rugbistów. Puchar zdobyła drużyna Czarnych Bytom pokonując po interesującym meczu Lechię Gdańsk 16:7 (3:0).

● W Benevento rozegrano eliminacyjny mecz młodzieżowych piłkarskich mistrzostw Europy (zaw. do 21 lat) Włochy — Rumunia. Zwyciężyli Włosi 2:0 (0:0).

● W Izmirze rozegrano eliminacyjne spotkanie grupy VI piłkarskich mistrzostw Europy Turcja — Albania. Zwyciężyli Turcy 1:0 (0:0).

● W eliminacyjnym meczu piłkarskich mistrzostw Europy (grupa IV), Bułgaria zremisowała w Sofii z Norwegią 2:2 (1:1).

● W Warszawie odbyło się uroczyste pożegnanie reprezentacji Polski udającej się na szachową olimpiadę rozpoczynającą się 30 bm. w Lucernie.

● 6 listopada br. w Katowicach odbędą się uroczystości z okazji 60-lecia powstania Polskiego Związku Szermierczego. Związek powołany został z inicjatywy działaczy szermierczych z całego kraju 22 maja 1922 roku we Lwowie.

● 130 osób stanie na starcie supermaratonu „Calisia 82"! Tego się nikt nie spodziewał.

● Pod koniec bieżącego tygodnia na matach w Tirgovista odbędą się mistrzostwa Europy juniorów w judo. W naszej drużynie wystąpi siedmiu zawodników — w kolejności wag: Rybicki, Kołodziejski, Legień, Kamiński, Kolanowski, Beutler i Stawski.

Partia wobec węzłowych problemów rozwoju społeczno-gospodarczego kraju w latach 1983-1985

Referat Biura Politycznego KC na X Plenum KC PZPR wygłoszony przez Manfreda Gorywodę (skrót)

Podźwignięcie kraju z kryzysu gospodarczego to obecnie zasadniczy kierunek działań partii i władz państwowych. Zadania partii na rok bieżący nakreśliła uchwała VIII Plenum KC. Większość organizacji partyjnych rzetelnie realizuje jego decyzje. Ich działalność inspiratorska i organizatorska, przyczynia się do lepszego gospodarowania w przedsiębiorstwach, do stopniowej normalizacji funkcjonowania gospodarki.

Sytuacji społeczno-gospodarczej nie można jednak radykalnie zmienić z dnia na dzień. Mamy przecież do czynienia z regresem gospodarki i załamaniem równowagi ekonomicznej o bezprecedensowej skali.

Kryzys przezwyciężamy w niekorzystnej sytuacji politycznej i gospodarczej na świecie. Forsowana przez USA polityka zbrojeń oraz próby naruszenia równowagi sił powodują niebezpieczny wzrost napięcia w stosunkach międzynarodowych. Rząd Stanów Zjednoczonych z pozycji siły, depcząc powszechnie uznane normy współżycia międzynarodowego, usiłuje ingerować w wewnętrzne sprawy naszego kraju, eskaluje wobec Polski sankcje ekonomiczne. Są one obliczone na załamanie naszej gospodarki, pogorszenie warunków życia społeczeństwa i tą drogą jego przeciwstawianie władzy ludowej. Pod obłudnymi hasłami usiłuje się kosztem Polaków realizować globalne cele amerykańskiego imperializmu.

Pomimo tak niesprzyjających warunków występują coraz wyraźniej tendencje poprawy. Wyróżnia się zwłaszcza wysoki poziom produkcji w gałęziach surowcowo-wydobywczych, przede wszystkim węgla kamiennego. Wzrost produkcji obejmuje coraz więcej branż przemysłu przetwórczego. Od kilku miesięcy notowany jest w przemyśle wzrost wydajności pracy. Wzrasta eksport. Udaje się, jak dotąd — choć nie bez trudności — zapewnić pokrycie norm kartkowych na artykuły żywnościowe.

Słowem, oznaki te świadczą, że gospodarka znajduje się w punkcie zwrotnym, że zahamowaliśmy spadek produkcji i że wkraczamy na drogę przezwyciężania kryzysu. Dzieje się tak dzięki ofiarnej postawie ludzi pracy, wysiłkowi klasy robotniczej. Istotne wsparcie stanowi wszechstronna pomoc Związku Radzieckiego, współpraca z innymi krajami socjalistycznymi.

Dziś nie jest już kwestią, czy zdołamy przezwyciężyć kryzys, ale jak szybko potrafimy tego dokonać.

Jest to kluczowe pytanie w toczącej się od dwóch miesięcy społecznej dyskusji nad założeniami koncepcji planu społeczno-gospodarczego do 1985 roku.

Odwołanie się do opinii społeczeństwa już w pierwszej fazie prac nad wariantami projektu planu stanowi istotną zmianę w dotychczasowej praktyce, jest ważnym krokiem w uspołecznieniu procesu planowania.

Wstępna koncepcja planu była przedmiotem obrad sześciu komisji problemowych Komitetu Centralnego, których opinie, podobnie jak i opinie nadesłane z organizacji i instancji partyjnych zostały wykorzystane w pracach przygotowawczych do plenum.

Najwięcej miejsca w konsultacjach zajęły problemy społeczne i perspektywy ich rozwiązywania. Dominowały sprawy rosnących cen, dokuczliwie odczuwanych braków wielu podstawowych towarów, spekulacji, niewystarczającego zaopatrzenia pracowników w środki ochrony pracy, złej obsługi obywateli i niedomogów w funkcjonowaniu komunikacji publicznej. Dyskusja potwierdziła, że dla klasy robotniczej podstawowym sprawdzianem postępu w przezwyciężaniu kryzysu będzie przede wszystkim poprawa materialnych warunków życia.

Jest to głównym celem polityki partii. Ale partia nie może składać obietnic pochopnych. Należy się liczyć, że w najbliższym czasie możliwości spełnienia społecznych oczekiwań będą ograniczone. Decyduje o tym w pierwszym rzędzie znacznie obniżony w stosunku do lat siedemdziesiątych poziom produkcji i dochodu narodowego. Poza tym w latach osiemdziesiątych trzeba będzie więcej wytwarzać, niż można będzie dzielić.

Lata 1983—85 będą w tej sytuacji okresem skromnego wzrostu spożycia. W najbliższym roku głównym zadaniem będzie zahamowanie jego spadku oraz tworzenie warunków dla poprawy w tej dziedzinie w latach następnych.

Jak zatem powinna być kształtowana polityka społeczna? W toku konsultacji większość organizacji i instancji partyjnych wypowiedziała się za szybszym wzrostem na obecnym etapie spożycia indywidualnego niż zbiorowego. Płace muszą wzrastać jako istotna dźwignia podnoszenia wydajności pracy. W miarę zwiększania dochodu narodowego wzrastać jednak powinny także wydatki na ochronę zdrowia, oświatę i kulturę. Jest bowiem w tych dziedzinach wiele zaniedbań i niezaspokojonych potrzeb.

Kierując się opiniami organizacji partyjnych, załóg zakładów pracy, partia za podstawowe cele społeczne uznaje:

- Wyżywienie narodu, tworzenie warunków dla trwałego rozwiązania problemu żywnościowego w Polsce;
- Zaopatrzenie ludności w niezbędne dla codziennego życia towary przemysłowe;
- Zahamowanie pogarszania się sytuacji mieszkaniowej i stworzenie przesłanek dla jej stopniowej poprawy;
- Przestrzeganie w polityce płac i dochodów socjalistycznych zasad wynagradzania według wyników pracy oraz zapewnienie ochrony socjalnej grupom ludności znajdującym się w najtrudniejszej sytuacji materialnej;
- Poprawę opieki zdrowotnej, zaspokojenie zapotrzebowania na leki, konsekwentną realizację programu budowy szpitali, przychodni i ośrodków zdrowia.

Strategicznym zadaniem jest rozwiązanie problemu żywnościowego. Produkcję i spożycie żywności, a zwłaszcza mięsa i jego przetworów musimy w zdecydowanie większym stopniu oprzeć na zasobach krajowych. Utrzymanie importu zbóż, pasz i żywności na poziomie z lat ubiegłych nie będzie bowiem w znanej sytuacji płatniczej kraju możliwe. Wymaga to pierwszeństwa dla rolnictwa w nakładach inwestycyjnych i zaopatrzeniu w środki produkcji, a także przedsięwzięć na rzecz lepszego zagospodarowania i przetwórstwa płodów rolnych.

Problemy rozwoju gospodarki żywnościowej zostaną całościowo rozpatrzone na przygotowywanym, wspólnym z NK ZSL plenarnym posiedzeniu Komitetu Centralnego.

Dla normalizowania rynku, obok zaopatrzenia w żywność, najpilniejszym zadaniem jest złagodzenie drastycznego niedoboru towarów przemysłowych o podstawowym dla społeczeństwa znaczeniu, a zwłaszcza wyrobów przemysłu lekkiego. Niedobory wielu tych towarów na rynku wynikają dziś nie z braku surowców i materiałów, lecz z gorszego wykorzystania czasu pracy ludzi i maszyn.

Istnieją więc realne szanse, aby poprzez poprawę sytuacji w tej dziedzinie, ludność była lepiej zaopatrzona w podstawowe towary. Zależy to przede wszystkim od załóg. Jeżeli zostaną wykorzystane wszystkie możliwości wzrostu produkcji, to pod koniec przyszłego roku możliwe będzie ograniczenie zakresu reglamentacji.

W okresie najbliższych trzech lat możemy więc odbudować rynek i przywrócić normalne jego funkcjonowanie.

Bardzo trudnym problemem, wywołującym wiele dyskusji i krytyki są ceny. W toku konsultacji wypowiadano się za ograniczeniem przewidywanego w założeniach planu wzrostu cen. Często pytano, czy dalszy wzrost cen jest nie do uniknięcia. Zmian cen uniknąć się nie da. Ceny muszą spełniać aktywną rolę. Takie są wymogi racjonalnego gospodarowania, reformy gospodarczej. Ceny niektórych wyrobów i usług mogą jednak, a nawet powinny się obniżać. Decydować o tym będą koszty wytwarzania. Dziś są one w wielu fabrykach zdecydowanie za wysokie. Przywrócenie równowagi na rynku nie może być dokonane tylko na drodze podnoszenia cen. Musi wzrastać produkcja. Zwiększanie zysków, płac, świadczeń w przedsiębiorstwach i spółdzielniach drogą podnoszenia cen grozi żywiołową inflacją.

W walce z inflacją podstawowe znaczenie ma ścisłe wiązanie wzrostu płac z wydajnością pracy, przyrostu dochodów pieniężnych ludności ze zwiększeniem dostaw towarów i usług na rynek, przywracanie równowagi w budżecie państwa. Rygorystycznie kontrolowane będzie przestrzeganie zasad ustalania cen. Trzeba aby kompetentne organa administracji zaczęły śmielej korzystać z ustawowych możliwości odbierania uprawnień do ustalania cen tym przedsiębiorstwom, które ich nadużywają. Wykorzystywaniu przez producentów monopolistycznej pozycji dla dyktowania cen, zmowom cenowym na szkodę konsumenta, powinna położyć tamę przygotowywana obecnie ustawa antymonopolowa. Dobiegają końca prace nad korektą systemu marż.

Sprawy obniżania kosztów, rzetelnego ustalania cen muszą być w centrum uwagi organizacji i instancji partyjnych.

W okresie niedoborów rynkowych dużego znaczenia nabiera zaopatrzenie w deficytowe towary załóg robotniczych, ludzi pracy. Musimy uczynić wszystko, aby towary te nie trafiały w ręce spekulantów.

Sytuacja rynkowa w istotny sposób wpływa na nastroje społeczeństwa. W polityce społeczno-gospodarczej problemom rynku i zaspokajania potrzeb ludności musi więc być nadana najwyższa ranga.

Głębokie trudności przeżywa budownictwo mieszkaniowe. Rozwiązywanie nabrzmiałej kwestii mieszkaniowej jest więc zadaniem o szczególnej doniosłości społecznej. IX Plenum KC uznało w swojej uchwale rządowy program rozwoju budownictwa mieszkaniowego do 1990 roku za właściwą wytyczną doraźnych i długofalowych działań w tym zakresie.

Państwo wspierać powinno wszystkie konstruktywne inicjatywy społeczne, zmierzające do rozwoju budownictwa mieszkaniowego. Dużych szans upatrywać należy w działalności tworzących się małych spółdzielni i zrzeszeń mieszkaniowych, nastawionych na znaczny wkład pracy własnej członków w budowę mieszkań. Należy pilnie wprowadzić w życie udogodnienia dla taniego, zorganizowanego budownictwa jednorodzinnego.

Rozwijając różnorodne formy budownictwa — nadal traktować trzeba wielorodzinne spółdzielcze budownictwo mieszkaniowe, jako najbardziej powszechną drogę do uzyskania mieszkania. W odpowiednim zakresie przywracane też będzie budownictwo komunalne. Na najbliższym posiedzeniu Sejmu przewiduje się rozpatrzenie projektu nowelizacji prawa lokalowego. Jego przyjęcie umożliwi skuteczniejsze zwalczanie wszelkich odstępstw od zasady — jedno mieszkanie na jedną rodzinę.

W warunkach kryzysu gospodarczego ze szczególną mocą partia akcentuje kwestię ochrony socjalnej tych grup ludności, które znajdują się w najtrudniejszej sytuacji materialnej. W myśl postanowień IX Zjazdu został przygotowany i wniesiony pod obrady Sejmu projekt ustawy o powszechnym systemie emerytalno-rentowym. Ustawa pozwoli stopniowo zlikwidować stary portfel rent i emerytur. Dla mieszkańców wsi wielkie znaczenie będzie mieć uchwalenie przez Sejm i wprowadzenie w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i ich rodzin.

Zasadniczym celem polityki płacowej w warunkach reformy gospodarczej jest wzrost wydajności pracy. Funkcja socjalna państwa w tej dziedzinie sprowadza się do ustalania poziomu najniższego wynagrodzenia odpowiednio do zmian w kosztach utrzymania oraz określania relacji płac najwyższych do najniższych.

Natomiast znacznie większą rolę niż dotychczas odgrywać powinna działalność socjalna zakładów pracy.

Klasę robotniczą, ludzi pracy, oburzają zjawiska zerowania i zbijania fortun na kryzysie. Naruszają one elementarne zasady socjalistycznej sprawiedliwości. Partia podziela stanowisko, że nie mogą one być tolerowane. Dlatego tak ważne znaczenie ma pełne zrealizowanie rządowego programu przeciwdziałania tym zjawiskom, przedstawionego przez prezesa Rady Ministrów Wojciecha Jaruzelskiego w Sejmie 9 października br. Patrzymy realistycznie — prowadzeniu działalności usługowej, handlowej, produkcyjnej na własny rachunek, związanemu z tym wysiłkowi, przedsiębiorczości i ryzyku muszą — z natury rzeczy — towarzyszyć odpowiednie dochody. Nie mogą one jednak przekraczać uznanych społecznie norm. Dlatego tak ważne znaczenie ma dokonanie weryfikacji umów z ajentami, szybkie wprowadzenie w życie precyzyjnych metod kontroli dochodów, nowego systemu podatkowego oraz zaostrzenie kar za przestępstwa podatkowe.

Polityka społeczna partii jest nakierowana na poprawę warunków bytu całego społeczeństwa. Jednakże jej klasowy charakter wyrażać się musi we wzmożonej trosce o warunki życia i pracy klasy robotniczej. Z niej partia wyrasta; poprawa jej losu stanowi podstawowy cel naszych działań. W trudnych obecnie warunkach, przestrzeganie klasowego charakteru polityki społecznej, nabiera szczególnego znaczenia.

Wyniki dotychczasowej dyskusji w przedsiębiorstwach, w środowiskach społeczno-zawodowych nad kierunkami rozwoju w latach osiemdziesiątych, a także tegoroczne tendencje w gospodarce, pozwalają sformułować tezę, że istnieją przesłanki dla skuteczniejszego i szybszego niż dotychczas przewyciężania kryzysu.

Przemawia za tym również realna ocena aktywów, którymi dysponuje nasza gospodarka. Należą do nich przede wszystkim:

— poważny i stosunkowo nowoczesny, a zarazem nie w pełni wykorzystany majątek produkcyjny, który nawet w trudnych ostatnich dwóch latach nie przestał się powiększać;

— wzrastające szeregi i kwalifikacje kadr w gospodarce narodowej;

— znaczny potencjał zaplecza naukowo-badawczego;

— możliwość lepszego wykorzystania krajowych zasobów surowcowych;

— trwałe powiązania i korzystne perspektywy rozwoju współpracy z krajami socjalistycznej wspólnoty.

Polityka gospodarcza lat osiemdziesiątych powinna być ukierunkowana przede wszystkim na: — maksymalne wykorzystanie posiadanych aktywów dla wzrostu produkcji; — racjonalizację procesów gospodarowania; — przywracanie równowagi ekonomicznej; — zmiany w strukturze wytwarzania i rozwoju gospodarki dla lepszego zaspokajania podstawowych potrzeb społeczeństwa.

Tempo rozwoju produkcji, a tym samym tempo wychodzenia z kryzysu zależy w zasadniczej mierze od skuteczności rozwiązywania problemów zaopatrzeniowych gospodarki. Niedostatek surowców i materiałów, zwłaszcza z importu, stanowi dziś barierę wzrostu produkcji. Dla przełamania tej bariery niezbędne są kompleksowe działania zmierzające do zmniejszenia materiałochłonności. Zaostrzenia wymagają także rygory w zakresie jakości, trwałości i niezawodności wyrobów.

Łagodzeniu trudności zaopatrzeniowych służyć powinno lepsze wykorzystanie krajowej bazy surowcowej. Szczególne znaczenie ma wydobycie i racjonalne wykorzystanie podstawowego naszego bogactwa — węgla kamiennego. Programem minimum musi być zapewnienie niezbędnych warunków dla utrzymania tegorocznego poziomu wydobycia.

Wiele przedsiębiorstw i branż odczuwa brak rąk do pracy. Uniemożliwia to zwiększenie produkcji. Jedne przedsiębiorstwa odczuwają deficyt zatrudnienia, w innych występują jego przerosty w stosunku do produkcji. Powszechnie nadmierne jest zatrudnienie w administracji gospodarczej.

Wzrostowi zatrudnienia, które może dać szybki wzrost produkcji, musi służyć polityka płac i zatrudnienia, mechanizmy ekonomiczne oraz wdrażane w przedsiębiorstwach systemy motywacyjne. Te instrumenty, a także niezbędne rozwiązania socjalne, sprzyjać powinny przywracaniu pełnych obsad na drugiej, a nawet trzeciej zmianie, zwłaszcza tam, gdzie bez zwiększenia zmianowości długo nie będzie możliwe uzyskanie poziomu produkcji zapewniającego zaspokojenie potrzeb rynkowych.

Gwałtowne skrócenie czasu pracy dokonane w 1981 roku ograniczyło produkcję, w tym także wyrobów najbardziej potrzebnych społeczeństwu. Społeczeństwo drastycznie to dziś odczuwa. Tymczasem zakłady „Stomil" w Łodzi i Grudziądzu nie wykorzystują prawie 30. proc. zdolności w produkcji obuwia gumowego, o które woła rynek. Ze społecznych więc przesłanek zrodziła się propozycja szerszego podejmowania pracy w wolne soboty.

Wyniki konsultacji wskazują, iż przy rozwiązywaniu tego problemu należy się kierować następującymi zasadami: — trzeba przede wszystkim w pełni wykorzystać obecnie obowiązujący czas pracy; — prace w wolne soboty powinny podejmować tylko te zakłady, które posiadają dostateczne zaopatrzenie surowcowo-materiałowe, a ich wyroby są społeczeństwu pilnie potrzebne, decyzje o pracy w soboty powinny być podejmowane dobrowolnie i samodzielnie przez kierownictwa i samorządy przedsiębiorstw, w zakładach pracy należy stworzyć odpowiednio atrakcyjne warunki wynagradzania za pracę w wolne soboty.

Część zakładów już podejmuje pracę w wolne soboty.

Obowiązkiem organizacji i instancji partyjnych jest upowszechnianie zrozumienia tej zależności, a zarazem stała troska o to, by decyzje o pracy w soboty miały ekonomiczne uzasadnienie, socjalne i organizacyjne zabezpieczenie, a zwłaszcza akceptację załóg.

Pokonywaniu trudności zaopatrzeniowych, podnoszeniu efektywności i lepszemu dostosowaniu struktury wytwarzania do potrzeb służyć powinno rozszerzenie udziału naszej gospodarki w międzynarodowym podziale pracy. Niezbędnym tego warunkiem jest zwiększenie eksportu.

W trudnym dla naszej gospodarki okresie, jeszcze bardziej uwidoczniły się walory trwałych i stabilnych powiązań z ZSRR i innymi krajami RWPG. Szczególną rolę odgrywa współpraca i pomoc Związku Radzieckiego. Tylko w bieżącym roku radzieckie dostawy do Polski przewyższą nasz eksport na rynek radziecki o ponad 70 mld zł. Kierownictwo Związku Radzieckiego wyraziło już zgodę na utrzymanie podobnej sytuacji w roku 1983. Zacieśnianie współpracy w ramach RWPG i wzbogacanie jej o nowe formy stanowić powinny jedną z podstawowych wytycznych dla polityki gospodarczej.

Potrzebne jest także aktywniejsze wykorzystanie możliwości współpracy z krajami rozwijającymi się. Dalszy rozwój stosunków gospodarczych z kapitalistycznymi krajami rozwiniętymi uwarunkowany jest zaniechaniem stosowanych wobec Polski restrykcji i dyskryminacji, dogodnym dla obu stron długofalowym rozwiązaniem problemów płatniczych.

Rozszerzenie wymiany towarowej i współpracy gospodarczej Polski z zagranicą wiąże się nierozerwalnie z rozwojem gospodarki morskiej. Uchwała IX Zjazdu zobowiązała Komitet Centralny do rozpatrzenia całokształtu zagadnień gospodarki morskiej.

W minionych latach nastąpiło drastyczne obniżenie poziomu nakładów inwestycyjnych i ich udziału w dochodzie narodowym. Ten fakt równolegle z nadmiernie rozbudowanym frontem inwestycyjnym i dużą liczbą budów wstrzymanych decyduje o trudnej sytacji inwestycyjnej.

Jakie w tych warunkach należy przyjąć podstawowe założenia polityki inwestycyjnej?

Po pierwsze — w trosce o niedopuszczenie do zrujnowania majątku produkcyjnego, o dalszą przyszłość, nie można dalej obniżać poziomu nakładów inwestycyjnych w gospodarce narodowej.

Po drugie — konieczne jest zapewnienie nakładów inwestycyjnych na modernizację aparatu wytwórczego oraz eliminowanie wąskich ogniw w gospodarce, co szczególnie mocno odnosi się do transportu.

Po trzecie — zgodnie z uchwałą IX Zjazdu, pierwszeństwo uzyskać powinny nakłady na rozwój gospodarki żywnościowej oraz budownictwa mieszkaniowego. Uwzględnione być muszą także potrzeby rozwoju gospodarki paliwowo-energetycznej.

Gospodarka coraz dotkliwiej odczuwa, narastającą w miarę wzrostu produkcji, niewydolność transportu. Jest to w dużym stopniu rezultat wieloletnich zaniedbań w jego rozwoju.

Trzeba je odrabiać. Powinno to znaleźć odzwierciedlenie w planie na lata 1983—85.

Podjęte zostały przez rząd doraźne kroki mające na celu poprawę funkcjonowania transportu, wzmocnienie jego potencjału remontowego i lepsze zaopatrzenie materiałowe. Obowiązek udzielania pomocy transportowi zwłaszcza kolejarzom, spoczywa w dużej mierze na jego użytkownikach.

Skuteczne rozwiązywanie problemów gospodarczych, intensyfikacja procesów produkcyjnych wymagają przyspieszenia postępu technicznego.

Konieczny jest zwiększony wkład nauki i techniki w rozwiązywanie kluczowych problemów rozwojowych naszego kraju — wyżywienia narodu, budownictwa mieszkaniowego, ochrony zdrowia i środowiska naturalnego człowieka.

Ważna rola przypada ruchowi racjonalizacji i wynalazczości. Nowych możliwości należy szukać w pogłębianiu związków z nauką i techniką krajów wspólnoty socjalistycznej, a przede wszystkim z nauką i techniką radziecką. Konieczny będzie także import osiągnięć myśli technicznej z krajów kapitalistycznych. Jednocześnie trzeba ofensywniej rozwijać eksport polskiej myśli technicznej.

Zwiększeniu roli rodzimej myśli naukowo-technicznej w rozwiązywaniu problemów społeczno-gospodarczych kraju, służyć powinno właściwe spożytkowanie bogatego dorobku XX Kongresu Techników Polskich.

Realizacji celów polityki gospodarczej służyć powinien system kierowania gospodarką, jego mechanizmy ekonomiczne, rozwiązania organizacyjne i regulacje prawne. Wdrażana od 10 miesięcy reforma gospodarcza zmieniła je gruntownie.

Z reformą wiążą się zrozumiałe nadzieje społeczne na przezwyciężenie kryzysu i poprawę warunków życia. Tym oczekiwaniom towarzyszy również szereg nieporozumień. Część społeczeństwa uwierzyła pod wpływem ubiegłorocznych haseł w mit cudotwórczej mocy reformy. Zderzenie z twardą rzeczywistością, a więc ze wzrostem cen i ostrymi nadal brakami wielu towarów, wywołuje nierzadko niechęć do samej reformy. Jej bowiem mylnie przypisuje się spadek stopy życiowej, zapominając, że jest on wynikiem ciężkiego kryzysu gospodarczego, spadku produkcji.

Rozczarowania rodzące się na tym tle mogą stanowić poważne zagrożenie dla dalszych losów reformy. Aby tak się nie stało, potrzebne jest prostowanie błędnych sądów, cierpliwe wyjaśnianie istoty reformy. To zadanie adresujemy do członków partii, organizacji partyjnych. To także powinność administracji państwowej i gospodarczej, dziennikarzy i publicystów, wszystkich, którym sprawa powodzenia reformy gospodarczej leży na sercu.

Dziś jeszcze za wcześnie na generalne oceny. Zbyt krótko funkcjonują nowe rozwiązania. Niektóre, zgodnie z programem, dopiero oczekują na wprowadzenie. Pamiętać stale musimy, iż mechanizmy reformy ruszają w okresie niezwykle ostrych dysproporcji, ogólnego rozregulowania gospodarki. Reforma to nie tylko, a nawet nie głównie zmiana przepisów. To przede wszystkim konieczność zmiany postaw i przyzwyczajeń, przewartościowań w świadomości. To więc wielki proces społeczny, którego nie można zadekretować.

Proces ten rozpoczął się. Swiadczy o tym sporo nowych zjawisk w działalności przedsiębiorstw. Wiele z nich aktywnie wykorzystuje uzyskaną samodzielność.

Obok tych pozytywów dają o sobie znać także zjawiska negatywne. Zaliczyć do nich należy osiąganie wysokich zysków drogą nieuzasadnionego wzrostu cen, pokrywanie nim niegospodarności i nadmiernie wysokich kosztów wytwarzania.

Liczne opinie i uwagi przekazane przez instancje zakładowe i wojewódzkie partii oraz organizacje społeczne pozwalają sformułować wniosek, iż zmiany szczegółowych rozwiązań reformy powinny przede wszystkim służyć:

— silniejszemu oddziaływaniu na rozwój produkcji oraz obniżaniu kosztów wytwarzania,

— skuteczniejszemu pobudzaniu wzrostu wydajności pracy i racjonalizacji zatrudnienia,

— przeciwdziałaniu tendencjom inflacyjnym, a zwłaszcza podwyższaniu cen dla osiągania nienależnych korzyści,

— przełamywaniu pozycji monopolistycznych,

— zwiększaniu eksportu oraz poprawie jego efektywności.

Wymogi te zostały w znacznej mierze uwzględnione w przygotowywanych propozycjach modyfikacji obecnie obowiązujących rozwiązań reformy. Powinny one być z odpowiednim wyprzedzeniem przekazane do wiadomości przedsiębiorstw. W doskonaleniu mechanizmów reformy trzeba przestrzegać zasady, iż zmiany powinny być dokonywane tylko tam, gdzie są one rzeczywiście niezbędne.

Już na VIII Plenum stwierdzono, że reforma przekroczyła bramy fabryk. Niestety, w wielu z nich zatrzymała się w dyrektorskich gabinetach, nie wkroczyła do hal produkcyjnych, a przecież jej powodzenie zależy przede wszystkim od tego, na ile powiedzie się ona w fabryce.

Aby to się stało, muszą być wypracowane w każdych zakładach zrozumiałe dla każdego pracownika zakładowe systemy płacowe. Takie systemy, które skutecznie pobudzać będą wzrost wydajności pracy. Nie gdzie indziej, a właśnie w przedsiębiorstwach musi wreszcie urzeczywistnić się powszechnie przecież popierana zasada — „jaka praca, taka płaca".

Podstawowym instrumentem organizowania pracy społeczeństwa, kierowania rozwojem społeczno-gospodarczym kraju jest plan centralny. W toku prac nad planami przedsiębiorstw dążyć należy do tego, aby w największym stopniu uwzględniały one założenia planu centralnego. Organizacje partyjne powinny inspirować samorządy pracownicze i dyrekcje przedsiębiorstw do tego, aby ich plany społeczno-gospodarcze były ambitne i zarazem oparte o realne przesłanki. Wzrost produkcji i poprawa wyniku ekonomicznego będą bowiem jedyną podstawą dla określania perspektywy wzrostu płac i zakładowych świadczeń socjalnych.

Od ludzi zależy, jak i na ile zostaną wykorzystane reguły i mechanizmy reformy. Może się ona powieść tylko z zaangażowaną, dobrze przygotowaną do działania w nowych warunkach — kadrą. Trzeba podnosić wobec niej wymagania, ale też chronić pozycję i umacniać jej autorytet. Bardziej zadbać musimy o należną rangę mistrzów i brygadzistów w zakładach pracy.

Ważna rola przypada organizacjom i instancjom partyjnym. Powinny one czuwać nad tym, aby mechanizmy reformy wykorzystywano zgodnie z interesem społecznym.

Politycznego wsparcia wymaga nadal praca zakładowych komisji d/s reformy.

O możliwości przezwyciężenia kryzysu i skutecznej realizacji zadań przewidzianych na lata 1983—85 zadecyduje postawa społeczeństwa, uzyskanie jego akceptacji dla proponowanych działań, włączenie ludzi pracy do aktywnego urzeczywistniania celów społeczno-gospodarczych. O tę akceptację i gotowość udziału w pokonywaniu trudności musimy usilnie zabiegać. Najsprawniejsze mechanizmy ekonomiczne mogą okazać się zawodne, jeśli zabraknie inicjatywy, zaangażowania, chęci działania, osobistego wkładu w pokonywanie trudności. Rzeczową argumentacją, własnym partyjnym przykładem i działaniem trzeba przełamywać opory, atmosferę nieufności, niewiarę w możliwości poprawy sytuacji.

Szerzej odwołać się trzeba do społecznych form aktywności, samorządów organizacji społecznych, zawodowych, związków młodzieży. Szczególną wagę przywiązujemy do działalności samorządów pracowniczych. Rozpoczęły one pracę już w ponad ośmiuset przedsiębiorstwach.

Intencją partii jest, by proces uruchamiania działalności samorządów został zakończony w zasadzie jeszcze w bieżącym roku, by rozpoczynały one pracę w życzliwym klimacie tworzonym zarówno przez organizacje partyjne, jak i dyrekcje zakładów. Liczymy, że samorządy pracownicze działając w zgodzie ze swoimi statutowymi powinnościami, występując w roli współzarządzającego i współodpowiedzialnego za losy zakładu, odegrają wielką rolę w aktywizacji załóg, przyczynią się do poprawy gospodarowania w swoim przedsiębiorstwie.

W działalności społeczno-gospodarczej wzrosnąć powinno znaczenie samorządu terytorialnego. Wyrażamy przekonanie, że samorząd terytorialny stanie się szeroką platformą aktywności społeczeństwa, miejscem inicjatyw i działań służących rozwiązywaniu lokalnych problemów.

Znaczną rolę w wyzwalaniu społecznej aktywności wokół rozwiązywania problemów społeczno-gospodarczych odegrać powinny organizacje społeczne i zawodowe, a wśród nich NOT, PTE, Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa, Stowarzyszenie Księgowych, skupiające pokaźny potencjał twórczej myśli i pracy setek tysięcy inżynierów, techników i ekonomistów. Członkowie partii w tych organizacjach powinni je inspirować do aktywnej pracy na rzecz rozwiązywania problemów zakładu, regionu, kraju.

Kryzys mocno uderzył w aspiracje i nadzieje młodego pokolenia, utrudnił start zawodowy i rodzinny. Od młodych słyszymy najwięcej słów rozgoryczenia i krytyki. Do sytuacji młodzieży odniósł się Komitet Centralny na poprzednim posiedzeniu, uznając za szczególnie ważne odbudowę wiary młodych w sens ich wysiłku, potrzebę aktywności. Zadań na miarę ambicji i możliwości młodego pokolenia nie brakuje.

Ustawa o związkach zawodowych otworzyła drogę do odrodzenia niezależnego, samorządnego ruchu związkowego. Wyrażamy przekonanie, że ruch związkowy będzie ważnym ogniwem demokracji socjalistycznej, zapewni reprezentację rzeczywistych interesów ludzi pracy i sprzyjać będzie ich aktywizacji na rzecz przezwyciężania kryzysu.

Zaufanie do partii, do jej programu wykuwamy w codziennym działaniu. Nie deklaracje są dziś miarą naszej wiarygodności, a czyny i dokonania. Tym potwierdzamy przewodnią rolę partii, jej zdolność do wyprowadzenia kraju i gospodarki z kryzysu. Zawsze, ale zwłaszcza teraz, gdy tak trudno, partia powinna być blisko codziennych trosk i kłopotów ludzi pracy, reagować na krzywdę, inicjować pomoc dla tych, którzy jej potrzebują. Partia — organizacje partyjne, członkowie partii przewodzić powinni walce o przestrzeganie zasad sprawiedliwości społecznej. Ofensywność partii w zwalczaniu przejawów zła, niesprawiedliwości, w podejmowaniu i rozwiązywaniu codziennych, życiowych problemów ludzi pracy decydować będzie o pozyskiwaniu społecznego zaufania dla jej działań i jej programu.

Nasz kraj ma atuty dla zapewnienia godziwych warunków pracy i życia społeczeństwa. Aby je wykorzystać, potrzeba wytężonej i zgodnej pracy całego narodu. Sianie niepokoju, jątrzenie, wywoływanie napięć, to środki z arsenału niezgody. Z dramatycznego często polskiego doświadczenia wyrosło powiedzenie, iż tylko zgoda buduje. Dziś nabiera ono szczególnej wymowy. Tylko w zgodzie i porozumieniu pokonamy trudności, wyprowadzimy kraj z kryzysu. Tworzenie po temu sprzyjających społecznych i politycznych warunków, to podstawowe zadanie partii...

Wystąpienia na X Plenum Komitetu Centralnego PZPR

Minęliśmy już martwy punkt naszej gospodarki

Wystąpienie J. Obodowskiego

Wystąpiły pierwsze symptomy wychodzenia z głębokiego kryzysu gospodarczego.

Droga walki z nim nie jest łatwa. Czeka nas jeszcze wiele trudności i problemów do rozwiązania. Jednakże nie powinniśmy już dopuścić do dalszego regresu gospodarczego w skali ogólnej. Odczuwany jest dotkliwie realny spadek poziomu stopy życiowej, choć występuje on w różnym stopniu i w różnej skali — w rozmaitych grupach społecznych. Jednakże spadek ten, mierzony przychodami realnymi, od kilku miesięcy zatrzymał się.

Poprawiająca się od kilku miesięcy wydajność pracy, osiągnięty po raz pierwszy od wielu miesięcy wzrost produkcji w przemyśle przetwórczym pozwalają mieć nadzieję, że minęliśmy już dolny martwy punkt funkcjonowania naszej gospodarki.

Odnotować możemy lekki wzrost produkcji. Zapoczątkowany został proces przywracania równowagi rynkowej. Rynek jednak dotkliwie odczuwa brak wielu artykułów przemysłowych codziennego użytku.

Gwałtownie zmalał nasz import, zwłaszcza z krajów kapitalistycznych. Z krajów tych nie uzyskujemy już kredytów. Za wszystko musimy płacić gotówką. Pomoc krajów socjalistycznych, a przede wszyskim ZSRR łagodzi te trudności, nie jest jednak w stanie całkowicie ich zlikwidować.

Wyjście z kryzysu zależy przede wszystkim od wydajnej pracy polskiego społeczeństwa.

Rządy niektórych krajów zachodnich chcą nam w tym przeszkadzać. Ich działalność ma charakter brutalnej presji. Celuje w tym przede wszystkim administracja Stanów Zjednoczonych.

Jaskrawym tego przykładem jest zapowiedź zawieszenia w stosunku do Polski przez rząd amerykański tzw. klauzuli największego uprzywilejowania.

Przestawiamy naszą gospodarkę na głębsze powiązanie ze Związkiem Radzieckim i innymi krajami socjalistycznymi. Pozwoli to uniknąć trudności, jakie obecnie przeżywamy w stosunkach z krajami kapitalistycznymi, od których zanadto uzależniliśmy się w poprzednim dziesięcioleciu.

Występują też pewne niepokojące objawy w rolnictwie i gospodarce żywnościowej. Niezadowalająco przebiega skup zbóż, mimo dobrych plonów. W wyniku suszy na obszarze części kraju oraz ograniczeń dostaw z importu zbóż i pasz ze Stanów Zjednoczonych i innych krajów zachodnich, spadkowi ulega hodowla trzody chlewnej i zmniejsza się skup mleka.

Rząd dąży do konsekwentnej realizacji zadań, wyznaczonych przez IX Zjazd Partii. Jednym z istotnych zadań jest uspołecznienie planowania. Znajduje to m. in. wyraz w poddaniu społecznej konsultacji założeń planu na lata 1983—85 oraz wstępnych założeń planu na lata 1986—1990.

Plan ten będzie mieć dla naszej gospodarki i całego społeczeństwa znaczenie podstawowe. Od trafności jego ustaleń, a przede wszystkim od skuteczności jego realizacji zależeć będzie nasza przyszłość. Stąd też poddanie ocenie i konsultacji — opracowanych przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów i zaakceptowanych przez Radę Ministrów założeń planu — oznacza bezpośredni udział społeczeństwa w kształtowaniu swojej przyszłości.

Podstawowym wnioskiem, wynikającym z konsultacji, jest konieczność zachowania realizmu w planowaniu podstawowych wielkości charakteryzujących gospodarkę, a zwłaszcza w określaniu warunków, od których osiągnięcie tych wielkości będzie uzależnione. Jeśli okaże się możliwe — w trakcie realizacji planu 3-letniego — osiągnięcie efektów lepszych od założonych, zawsze będzie można dokonać odpowiednich zmian w centralnych planach rocznych. Jednakże w tej chwili nawet umiarkowany wariant planistyczny, zakładający w latach 1983—85 piętnastoprocentowy wzrost produkcji przemysłowej — w porówaniu z rokiem bieżącym — może być uznany za zbyt optymistyczny.

W tej sytuacji należy liczyć się z koniecznością opracowania jeszcze jednego wariantu zakładającego nieco mniejszy wzrost produkcji. Byłby on podstawą prezentacji założeń do dyskusji w Sejmie i dalszych prac planistycznych.

Zdecydowana większość uczestników konsultacji wypowiedziała się za wariantem, określonym jako „ochrona spożycia" nawet kosztem utrzymania inwestycji na poziomie roku bieżącego — a więc bardzo niskich — aż do 1985 r.

Rząd musi brać pod uwagę opinię społeczeństwa. W związku z tym sądzę, że w prezentowanych wariantach popełniliśmy pewien błąd. Jest bowiem rzeczą oczywistą, że ochrona spożycia w roku 1983 jest zadaniem o znaczeniu podstawowym, nie tylko ze względów społecznych ale i gospodarczych. Motywacyjne oddziaływanie na wzrost wydajności pracy zależy przecież nie tylko od tego, w jaki sposób kształtować się będą płace, ale i od tego, co i ile za te płace będzie można kupić.

W konsultacji wystąpiły znaczne różnice opinii dotyczące relacji między spożyciem indywidualnym a zbiorowym.

Z trzech wariantów:

1. preferencji dla spożycia indywidualnego;
2. preferencji dla spożycia zbiorowego;
3. równowagi między spożyciem indywidualnym i zbiorowym — instytucje i organizacje w większości wypowiedziały się za wariantem wyrównanym. Natomiast w opinii indywidualnych osób zdecydowaną przewagę uzyskał wariant preferencji dla spożycia indywidualnego.

Przyjęcie takiego wariantu oznaczać będzie konieczność maksymalnych oszczędności w sferze budżetowej.

Wiele kontrowersji, a wręcz i wiele emocji budzi sprawa podziału funduszu inwestycyjnego.

Trzeba jednak powiedzieć z wielką otwartością: wiele nawet najsłuszniejszych wniosków nie zostanie zrealizowanych w ciągu najbliższych trzech lat. Po prostu nie stać nas na ich realizację — ograniczenie frontu inwestycyjnego to nie zachcianka, lecz bezwzględna, twarda konieczność.

Uchwała IX Zjazdu przewidziała zwiększenie nakładów inwestycyjnych na rolnictwo i przemysł spożywczy w bieżącej pięciolatce do 30 proc. ogółu nakładów inwestycyjnych, a w budownictwie mieszkaniowym, infrastrukturze technicznej — łącznie z komunikacją publiczną, siecią telefoniczną i osiedlowymi inwestycjami towarzyszącymi — na poziomie co najmniej 30 proc. globalnych nakładów inwestycyjnych w okresie wieloletnim. Ochrona spożycia indywidualnego powoduje konieczność ograniczenia inwestycji do niezbędnego minimum. Minimum to oznacza w konsekwencji konieczność utrzymania inwestycji przemysłowych w wielu gałęziach przemysłu na poziomie, który nie zapobiegnie nawet ich dekapitalizacji.

Inwestycje planu centralnego, a więc inwestycje objęte bezpośrednio finansowaniem ze środków centralnych, stanowić będą zaledwie kilkanaście procent całości nakładów inwestycyjnych w gospodarce narodowej. Znaczna część inwestycji — zgodnie z obowiązującymi zasadami systemu finansowego przedsiębiorstw — realizowana będzie na podstawie ich samodzielnych decyzji, z wypracowanych środków lub z zaciągniętych — na podstawie umowy z bankiem — kredytów. Znaczna część inwestycji w rolnictwie powinna być realizowana na podobnych zasadach: z własnych funduszów rolników, uzupełnianych kredytem. Część wreszcie budownictwa mieszkaniowego powinna być realizowana z własnych środków ludności. Rząd będzie się starał preferować inwestowanie w określonych dziedzinach przez odpowiednią pomoc, a w szczególności przez politykę kredytową i jednocześnie przez odpowiednie sterowanie przepływami materiałowymi.

Przy omawianiu sprawy proporcji nakładów inwestycyjnych poruszyłem sprawę o zasadniczym znaczeniu z punktu widzenia systemu sterowania gospodarką narodową, a mianowicie — czym będzie Narodowy Plan Społeczno-Gospodarczy?

Plan będzie określał cele do osiągnięcia i jednocześnie precyzował instrumenty, jakimi należy doprowadzić do ich realizacji. Plan powinien jednocześnie wskazywać instrumenty, które będą wpływać na to, aby samodzielne i samorządne podmioty gospodarowania znalazły się w sytuacji przymusu ekonomicznego, powodującego, że z konieczności ich działanie będzie zgodne z interesem ogólnospołecznym, wyrażonym przez władzę państwową. Tego jeszcze w przedstawionych do konsultacji społecznej dokumentach brakuje.

W referacie Biura Politycznego omówiono warunki niezbędne dla odbudowy rynku, w tym przede wszystkim problem wyprzedzania przez dostawy rynkowe dochodów pieniężnych ludności. Obecnie jednak jeszcze wciąż strumień pieniędzy trafiający do ludności jest większy od strumienia ilości i wartości towarów. W ciągu 9 miesięcy bieżącego roku nadwyżka przychodów nad wydatkami ludności wyniosła blisko 270 mld zł. Jest jednak pewne, że znaczna część społeczeństwa odczuwa niedostatek pieniędzy; natomiast znaczna nadwyżka pieniędzy trafia do kieszeni spekulantów i paskarzy, ludzi, którzy ze źle funkcjonującego rynku potrafią tworzyć sobie narzędzia do gromadzenia fortun.

Dążymy i będziemy nadal z całą konsekwencją dążyć do przeciwdziałania tym zjawiskom przy pomocy narzędzi administracyjnych i podatkowych.

Wiele zainteresowania budzi pytanie, jak w nadchodzącym roku będą kształtować się dochody i ceny, a w ślad za tym koszty utrzymania.

W sytuacji wzrostu dochodów nominalnych i niskiej produkcji następował spadek dochodów realnych i wzrost pieniądza inflacyjnego, tzn. pieniądza bez pokrycia w towarach i usługach. Tworzy to obiektywne warunki wzrostu cen.

Rząd przeciwstawia się tym tendencjom. Celem jego polityki jest niedopuszczenie do dalszego — w ujęciu globalnym — spadku płac realnych oraz oddziaływanie w kierunku ograniczenia wzrostu cen.

Nie można wykluczyć jednak pewnych umiarkowanych ruchów cen. Ceny muszą bowiem w coraz większym stopniu wyrażać społeczne koszty wytwarzania oraz zmiany zachodzące w kosztach pozyskiwania materiałów, surowców i paliw z importu.

Będziemy chronili społeczeństwo przed wzrostem cen tych artykułów, które są najpotrzebniejsze dla grup ludności ekonomicznie najsłabszych, nawet jeśli oznaczać to będzie konieczność dalszego dotowania tych cen.

Mamy nadzieję, że plan — który powstanie w wyniku procesu konsultacji społecznej — zostanie przez społeczeństwo uznany za własny i będzie przez społeczeństwo zrealizowany. Ma on na celu bowiem tylko jedno: dobro naszego państwa a więc i dobro nas wszystkich.

Gospodarka paliwowo-energetyczna

Wystąpienie Jerzego Romanika

Członek Biura Politycznego KC PZPR, przewodniczący Komisji Górnictwa Komitetu Centralnego — **Jerzy Romanik** omówił w swym wystąpieniu problemy paliw i energii. Stwierdził on, że możliwości pozyskania paliw i energii stają się dzisiaj wyznacznikiem kierunków rozwoju, w tym zwłaszcza produkcji przemysłowej. Mając na względzie ograniczoność środków inwestycyjnych, a także możliwości techniczne, należy w planach do 1990 r. zapewnić utrzymanie wydobycia węgla kamiennego na uzyskanym poziomie. Trzeba także zapewnić niezbędne środki na rozwój wydobycia węgla brunatnego, który w najbliższych 10 latach powinien być główną bazą rozwoju elektroenergetyki.

Komisja Górnictwa KC uważa, że takie zadania dotyczące wydobycia paliw stałych, stanowią niezbędne minimum zapewniające pokrycie potrzeb gospodarki narodowej.

W koncepcji planu słusznie kładzie się duży nacisk na obniżenie energochłonności produkcji.

W dalszym ciągu swego wystąpienia Jerzy Romanik zajął się również zagadnieniami gospodarowania gazem i paliwami płynnymi. Podkreślił, iż podstawowy warunek pokonania bariery energetycznej w naszej gospodarce polega na zastosowaniu konkretnych rozwiązań zmierzających do obniżenia energochłonności. Powstało szereg dobrych opracowań i wniosków, ale jednak dotychczas w praktyce nie można dostrzec stosownych działań. Mówca uznał za celowe wprowadzenie do uchwały Plenum postulatu możliwie szybkiego opracowania i uchwalenia przez Sejm ustawy o gospodarce energetycznej.

Gospodarka morska

Wystąpienie Stanisława Bejgera

Z kolei głos zabrał zastępca członka Biura Politycznego KC, I sekretarz KW PZPR w Gdańsku **Stanisław Bejger**, który swoje wystąpienie poświęcił problemom morza i gospodarki morskiej. Gospodarka morska — stwierdził — jest integralną częścią gospodarki narodowej. Jej rozwój możliwy jest tylko wraz z rozwojem całej polskiej gospodarki, która z kolei może należycie rozwijać się, jeśli będzie rozwijać się harmonijnie również gospodarka morska.

Mówca zwrócił uwagę, iż obecnie w gospodarce morskiej głównym problemem jest należyte wykorzystanie posiadanego potencjału i wszystkich rezerw oraz wzrost efektywności. Gospodarka morska — podkreślił — winna stać się jedną z naszych narodowych specjalności. Innym ważnym tematem jest sprawa dalszego rozwoju rybołówstwa morskiego, jako ważnej części składowej gospodarki żywnościowej kraju. Kolejny istotny problem — to należyte wykorzystanie potencjału produkcyjnego stoczni i zwiększenie ich udziału w eksporcie; wiąże się z tym konieczność rozwiązania problemu kooperacji ponad tysiąca różnych zakładów z przemysłem okrętowym. Niezbędna jest też pilna weryfikacja planów zagospodarowania przestrzennego makroregionu północnego.

St. Bejger wyraził przekonanie, że dobrze się stało, iż X Plenum KC ustosunkuje się nie tylko do stanu i kierunków rozwoju gospodarki morskiej, ale również odniesie się do zasad polityki społecznej i kulturalnej dla regionu nadmorskiego.

W dalszym ciągu obrad głos zabrał wicepremier, przewodniczący Komisji Planowania — **Janusz Obodowski** (skrót wystąpienia J. Obodowskiego zamieszczamy powyżej).

Jeśli nie przyjmiecie do akceptującej wiadomości, wstrzymamy dostawy

Ceny umowne czy... dyktowane

Ceny rosną nadal. To denerwuje zwłaszcza jeśli rosną ponad miarę. Do tej pory pod obstrzałem zarówno gazet, inspektorów z Inspekcji Cen czy też społecznej opinii byli producenci wyrobów finalnych, ci, którzy niejako podpisują się imieniem i nazwiskiem pod butelką szamponu, pralką czy lodówką. W ich cieniu, schowani jakby za plecami, pozostają... kooperanci. Czują się bezpieczni, nikomu nie przyjdzie do głowy grzebać im w papierach. Jeśli poczują, że odbiorca ich półproduktów jest w sytuacji przymusowej, wtedy wydzierają ile mogą bez jakichkolwiek skrupułów. Ci pierwsi pozostają niemal bez wyjścia, zwłaszcza jeśli mają do czynienia z monopolistą. Poskarżyć się? Komu? Jeśli wszyscy są samodzielni i samorządni. Ba, skarga może wywołać gniew kooperanta, który gotowy obrazić się i zerwać wszystkie stosunki. I co wtedy? Kto pomoże? Z tych prostych przyczyn o dowody rzeczowe — poza ogólnymi stwierdzeniami wypowiadanymi oficjalnie — raczej trudno.

Mimo to mamy w ręku dokument. Kartka papieru z tekstem powielonym metodą kserograficzną. W nagłówku: Spółdzielnia Inwalidów „Poligraf" 30-011 Kraków, ul. Obożna 10, Telefon 33-21-07, Ldz. TT/2475/82 adresat: Fabryka Kosmetyków „Pollena-Miraculum" 30-990 Kraków ul. Zabłocie 23. Dotyczy: zatwierdzenia ceny.

„W związku z wejściem w życie z dniem 1 lipca 1981 r. Uchwały Nr 112 Rady Ministrów w sprawie rozwoju drobnej wytwórczości oraz Uchwały Nr 91 Zarządu CZSI z dnia 1. 07. 81 r. w sprawie zasad systemu ekonomiczno-finansowego spółdzielczości inwalidów, prosimy o zatwierdzenie ceny, która została ustalona w oparciu o w/w akty normatywne. Dotyczy to: (Tu w przygotowane rubryki wpisano odręcznie) *Perfumy Pani Walewska w ros. 7/646 2 kol. z przełamywaniem cena 100 szt — 860 zł".* Czytelnikom trzeba w tym miejscu wyjaśnić, że rzecz idzie tu o pudełeczka, w które „Miraculum" pakuje perfumy „Pani Walewska". Dotychczas przeszczepianie i sklejenie 1 szt. kosztowało 4 zł 51 gr., teraz mocą cytowanego pisma Spółdzielnia „Poligraf" życzy sobie 8 zł 60 groszy czyli niemal dwa razy tyle. Uderzająca jest dalsza część tego pisma:

„Prosimy o przyjęcie w/w do zatwierdzającej wiadomości — w przeciwnym wypadku zaprzestaniemy dostaw naszych wyrobów dla Waszego przedsiębiorstwa. Odpowiedzi pisemnej oczekujemy w terminie 14 dni". I jeszcze nabazgrolony ręczny dopisek *„Uwaga! Zastrzega się zmianę ceny".* Dalej trzy podpisy: I z-ca Kierownika Ogólnego Spółdzielni ds. Technicznych Z-ca Prezesa Zarządu, Z-ca Głównego Księgowego i Referent ds. Kalkulacji.

Pozostawmy te 4 złote na jednym kartoniku choć w ostatecznym rachunku po doliczeniu wszystkich procentów, marż, podatków zrobi się z tego wcale niemała sumka, ale przyjrzyjmy się samej metodzie. Sposobowi załatwiania sprawy. Przyjmijcie do zatwierdzającej wiadomości, jeśli się wam nie podoba to... Cóż za despotyczny ton. Zabrakło już miejsca na jakąkolwiek umowę — dogadanie się, potargowanie... Gdzie więc podziały się ceny umowne. Czy zastąpiła je nowa grupa — ceny dyktowane? Gdzież jakakolwiek motywacja, uzasadnienie — spółdzielcom z „Poligrafa" wydaje się to zbyteczne, mają prawo, więc podnoszą. Nie o kilkanaście procent, tylko od razu o drugie tyle. Jest okazja więc trzeba rwać, wydzierać ile się da, póki można, bo okazja może przepaść, nie można jej przegapić.

Przejdźmy teraz z przykładu szczegółowego do kategorii bardziej ogólnych. Produkcja jest jaka jest — zyski rosną, płace też... Czasem w skali pojedynczych spółdzielni (najczęściej tam) dzieje się to szybciej niż w skali całego kraju. Ta różnica to czysty zysk, można więcej mieć, mniejszym wysiłkiem. Radość jest spora, ale krótkotrwała. Podobnie czyni większość. Pieniędzy jest coraz więcej ale towarów coraz mniej. Tak produkujemy inflację. Być może jeszcze nieświadomie, myśląc ciągle z uporem tylko i wyłącznie kategoriami własnego zakładu, własnego portfela, a nie całej gospodarki, całego kraju. Ale przecież prawa ekonomii są bezwzględne i dotkną wszystkich wcześniej czy później.

Całe szczęście, że rozpatrywana jest możliwość ustanowienia cen regulowanych na niektóre artykuły kooperacyjne, półprodukty i półfabrykaty. Wielu ludzi zakrzyknie zapewne, że jest to zamach na reformę, kolejne ograniczenie. Ale skoro dziecko puszczone samodzielnie zaczyna zamiast iść prosto, pchać się w zarośla — to trzeba je wziąć za rękę, bo może rozbić sobie głowę, a rodzicom sprawić sporo kłopotów.

JACEK BALCEWICZ

Kraków był pierwszy

Wincenty Witos pisze w „Moich wspomnieniach": „Niebawem odbyło się posiedzenie przedstawicieli wszystkich stronnictw parlamentarnych polskich (mowa o parlamencie austriackim — przyp. O.J.). Na tym posiedzeniu upoważniono mnie... do zwołania wszystkich posłów polskich z Galicji, celem powzięcia postanowienia, wobec wypadków, jakie zaszły i jakich w najbliższym czasie należało się spodziewać. Posiedzenie zwołane zostało na dzień 28 października 1918 r. w Krakowie do sali magistratu...

Posłowie stawili się prawie wszyscy. Obrady były gorące, niekiedy nawet burzliwe... Po długich sporach, już bardzo późną nocą, uchwalono rezolucję, stwierdzającą, że ziemie polskie znajdujące się dotąd w obrębie monarchii austro-węgierskiej należą do państwa polskiego. Postanowiono dla tych ziem utworzyć Komisję Likwidacyjną, złożoną z 22 posłów, wybranych według klucza partyjnego, tudzież jednego przedstawiciela Śląska Cieszyńskiego."

Tak oto powstała na ziemiach polskich pierwsza legalna władza, która oświadczała przynależność terytorium zaboru austriackiego do ziem polskich, państwa polskiego. Ostatecznie PKL ukonstytuowała się dopiero 4 listopada — na jej czele stanął Wincenty Witos jako przewodniczący, J. Moraczewski, J. Ptaś, T. Tertil jako członkowie prezydium PKL. Śląsk Cieszyński miał reprezentować ks. Józef Londzin. W poprzednią noc — jak pisze Adam Chmielowski w książce pt. „Oswobodzenie Krakowa 31 października 1918 roku" — miasto zasypiało spokojnie. „Deszcz z wiatrem pluskał po szybach okien i napędzał błądzące jeszcze tu i ówdzie postacie do domu... Tylko willa państwa Wisłockich, najwyżej wznoszący się domek w Podgórzu, jasno oświetlona, widnieje z daleka, w której... w jednym pokoiku panie przygotowywały kokardki narodowe, w drugim oficerowie p.p. Stawarz, Iwaszko z oddanym mu sierżantem Kościeniem, ppor. Stec i Gawron naradzali się, w jaki sposób wykonać przyniesiony im rozkaz, wydany przez por. Tęczę, (rzekomo przez płk. Roję zarządzony) zajęcia odwachu w rynku krakowskim około południa 31 października".

Jak wiadomo — stało się właśnie tak. Żołnierze — Polacy podjęli ten gest tak istotnie wpisany w historię grodu podwawelskiego. Szczegóły są znane — wymienia się por. Stawarza, który sformował oddział z żołnierzy byłego 57 Pułku Piechoty i wysłał go pod dowództwem oficerów Steca i Gawrona, do których przyłączył się por. Zajączkowski. Żyją na szczęście ludzie pamiętający ten dzień wielkiego wzruszenia, kiedy żołnierz z orzełkiem na czapce stawał przed odwachem — przez tyle lat obsadzonym przez zaborcę austriackiego — zaś na wieży ratuszowej wywieszono sztandar narodowy. Sztandar ten wręczył Zbigniew Oleś — współcześnie znany w Krakowie jako społeczny działacz ruchu kulturalnego, żołnierzowi, który tę flagę wywiesił nad balkonem ratuszowym — od strony linii E—F.

Dzień 28 października 1918 roku przygotował w sposób istotny historyczne objęcie warty w Rynku Głównym.

OLGIERD JĘDRZEJCZYK

Po Kongresie Techników Polskich

Bez kadry technicznej nie dźwigniemy gospodarki

W październiku br. obradował w Łodzi Kongres Techników Polskich. Z trybuny Kongresu raz po raz padały postulaty o przywrócenie należnej rangi technice, a także zobowiązania, że środowisko techniczne — niezależnie od różnic poglądów — aktywnie włączy się w proces wyprowadzania kraju z kryzysu, a następnie restytucji i rozwoju jego gospodarki. Wśród ponad tysiąca delegatów NOT i sfederowanych w niej stowarzyszeń naukowo-technicznych znajdowało się 43 reprezentantów Krakowa i regionu krakowskiego. Wśród nich — sekretarz Rady Oddziału Krakowskiego NOT, wiceprezes Zarządu Oddziału Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa dr inż. WIESŁAW BLASCHKE, którego poprosiłam o bliższą informację na temat dorobku Kongresu.

POLITYKA TECHNICZNA I STRATEGIA JEJ ROZWOJU

Kluczowe, jak podkreśla dr Blaschke, znaczenie dla dźwignięcia gospodarki z katastrofalnego stanu i przyszłego rozwoju gospodarczego kraju, przypisano na Kongresie, polityce technicznej i strategii jej rozwoju. Co to oznacza?

Polityka techniczna, uwzględniająca zwłaszcza krajową bazę surowcową i energetyczną, ma wytyczać realne tempo wzrostu gospodarczego, zakres i strukturę rozwoju poszczególnych dziedzin gospodarki i gałęzi przemysłu, ustalać ich wzajemną zależność, hierarchię ważności w poszczególnych okresach czasu, harmonizować określone kierunki postępu technicznego i organizacyjnego, stanowić integralną część polityki społeczno-gospodarczej.

Strategia techniczna — prowadząc do pełnej mobilizacji wszystkich, jakimi nasz kraj dysponuje, sił wytwórczych — polegać musi na właściwym wykorzystaniu twórczej myśli technicznej, zasobów ludzkiej energii, bogactw naturalnych oraz wysoko rozwiniętego potencjału wytwórczego.

Przy zsynchronizowaniu wszystkich elementów polityki technicznej i postępu technicznego dla odbudowy narodowej gospodarki przyjąć się powinno, iż ta odbudowa obejmie pełne wprowadzenie reformy gospodarczej, z zapewnieniem poprawnego działania jej mechanizmów. **Już teraz zaś uwidacznia się potrzeba zmian w niektórych przepisach wdrażania reformy, a mianowicie — jak stwierdził Kongres — zapewnienia: właściwego i sprawnego systemu planowania, kojarzenia jakości i wydajności pracy z odpowiednim do tego systemem płac, metodologii opracowywania cen, systemu naliczania podatku dochodowego, oddziaływania na skuteczną ochronę majątku trwałego, szerokiego wprowadzania producentów do handlu zagranicznego oraz zachęty do tworzenia w przedsiębiorstwach funduszu postępu technicznego, obejmującego opłacanie prac wdrożeniowych. Równocześnie iść muszą poczynania na rzecz rozwoju prac badawczo-naukowych, jakości i nowoczesności produkcji, właściwego kierowania zespołami pracowniczymi, gospodarności na każdym kroku.**

Reforma gospodarcza musi w maksymalnej mierze sprzyjać rozwojowi techniki i postępowi technicznemu.

PRZED INŻYNIERAMI I TECHNIKAMI — SZEROKIE POLE DZIAŁANIA

Na czym przede wszystkim mają skupić się środowiska techniczne? Dr Blaschke wymienia, za generalną uchwałą Kongresu: po pierwsze — na technicznym i organizacyjnym przygotowaniu produkcji, gdyż to zapewnia wysoką wydajność pracy, jakość wyrobów, racjonalne zużycie surowców i energii, eliminuje przestoje, brak dyscypliny; po drugie — na stwarzaniu technicznych i organizacyjnych warunków do praktycznego wdrażania zasady sprawiedliwej współzależności między pracą i płacą, co wymaga odnowy normatywów pracy z uwzględnieniem czynników technicznych, ekonomicznych, ergonomicznych i socjalnych; po trzecie — na powszechnej i stałej racjonalizacji wszystkich prac, a zatem rozbudzaniu i przywracaniu właściwej rangi nowatorstwu, społecznemu i zawodowemu ruchowi w zakresie doskonalenia wyrobów, techniki i organizacji ich wytwarzania, a także usprawnianiu wszelkich prac pomocniczych, kontrolnych i kierowniczych; po czwarte — na doskonaleniu produkowanych wyrobów, i wreszcie — na poprawie eksploatacji majątku trwałego, maszyn i urządzeń dla zahamowania i wyeliminowania przyspieszonej ich dewastacji, dla zainteresowania, którego dotąd brak, producentów tych środków serwisem do swych wyrobów.

JAK OSIĄGNĄĆ ZAMIERZONE CELE?

Kongres wyraził opinię, że dla prowadzenia właściwej polityki technicznej i dla stałej aktualizacji strategii rozwoju techniki istnieje potrzeba stworzenia mocnego organu centralnego. Powinien być odpowiedzialny za całokształt polityki technicznej w kraju, a więc za programowanie postępu technicznego i działań naukowo-technicznych w państwie, dysponentem środków m. in. na techniczne wdrożenia i ich upowszechnianie. Ten organ powinien dokonywać wyboru tematyki programów rządowych i węzłowych problemów, dla których — po weryfikacji — zapewni się odpowiedni system zachęt prowadzący do szybkiej realizacji tych tematów. Organ ten powinien także mieć możność oddziaływania na ścisłe — cytuję za generalną uchwałą Kongresu — powiązania programów naukowo-badawczych z planami inwestycyjnymi dla zapewnienia pełnej korelacji rozwoju mocy wytwórczych z nową techniką. Centralnemu organowi, o powołanie którego wniósł Kongres, będą służyć, jak stwierdzono, stowarzyszenia techniczne sfederowane w NOT, według specjalności i zainteresowań.

Aby wszystko stało się realne niezbędne jest przygotowanie, doskonalenie i wykorzystanie kadr technicznych. Gdy idzie o kształcenie kadry inżynieryjnej to zaproponowano 2-kierunkowe kształcenie inżynierów tzw. koncepcyjnych i realizatorów. Zdecydowanie zanegowano dość szeroko upowszechniony pogląd o nadprodukcji inżynierów, stwierdzając natomiast, że takie opinie zrodziły się w sytuacji niewłaściwego ich wykorzystywania, częstego powierzania inżynierom niezgodnych z ich wykształceniem i kwalifikacjami, funkcji, stanowisk np. w administracji. Nadszedł też wreszcie ostateczny czas dla podniesienia rangi zawodu technika, co wymaga wydania odpowiedniej ustawy, zgodnie z propozycją NOT, podniesienia poziomu średnich szkół technicznych, wprowadzenia stopni specjalizacyjnych techników.

Podstawową jednostką, gdzie realizowane mają być uchwały Kongresu stają się koła zakładowe stowarzyszeń naukowo-technicznych w zakładach pracy. W związku z tym zaproponowano powołanie komisji ds. przygotowania projektów aktów prawnych dla nowelizacji, pochodzącej z 1932 r., ustawy o stowarzyszeniach tak, by miały uprawnienia do współdziałania w sprawach technicznych swych zakładów pracy, obsady kierowniczych stanowisk, kierowania działalnością wynalazczą, postępem technicznym, szkoleniem kadr itp. Wniesiono również, iż stowarzyszenia powinny być zbiorowym ekspertem w sprawach technicznych dla administracji państwowej, przygotowano projekt takiej między obu stronami umowy. Niezwykle mocno podkreślano również konieczność wspólnego realizowania wraz z robotnikami wszystkich przedkładanych przez inżynierów i techników problemów i rozwiązań, konieczność bezpośrednich z robotnikami kontaktów, dla zerwania z tym dystansem i niedostatkiem powiązań jaki nastąpił w ostatnich latach.

Zwracając uwagę, iż od dawna w znikomym stopniu wykorzystywane było w praktyce wszystko to, co wnosiły stowarzyszenia naukowo-techniczne, jak również, że w niedostatecznej mierze realizowane były uchwały poprzednich kongresów techników polskich, stwierdzono, że — w świetle tych faktów — obciążanie kadry inżynieryjno-technicznej za zaistniałe błędy i nieprawidłowości jest dla niej wielce krzywdzące. Dla uniknięcia zagubienia podjętej uchwały przez ostatni Kongres, przekształcił on swą komisję organizacyjną w komisję ds. realizacji jego uchwał. Ponadto za 2 lata nastąpi spotkanie delegatów dla oceny przebiegu wykorzystania kongresowego dorobku.

BOGUMIŁA PIECZONKOWA

KAMILA RZYCZNIAKOWA

nasza najukochańsza Żona, Mamusia i Babcia, po krótkiej a ciężkiej chorobie zmarła w Krakowie dnia 24 października 1982 r., w wieku 55 lat.

Pogrzeb odbędzie się w piątek 29 października, o godz. 12, na cmentarzu parafialnym w Woli Duchackiej.

Pozostali w bezgranicznym bólu i żałobie

MĄŻ, CÓRKA, SYNOWIE, SYNOWE, WNUKI I RODZINA

Wszystkim, którzy w związku ze śmiercią naszego ukochanego i nieodżałowanego Syna i Brata

KRZYSZTOFA

okazali nam w tych bolesnych dniach serce i współczucie, zwłaszcza Przyjaciołom i Znajomym — składamy najgorętsze podziękowanie z wyrazami głębokiej wdzięczności.

JANINA I MARIAN MORAWCZYŃSCY I RODZEŃSTWO

Inż. Stanisławowi KALICKIEMU

Dyrektorowi Centrum „Unitra—Telpod" — składamy wyrazy najgłębszego współczucia z powodu śmierci MATKI

Członkowie Dyrekcji, Komitet Zakładowy PZPR, Zarząd Zakładowy ZSMP i załoga Centrum „Unitra — Telpod"

SPRZEDAŻ

FIATA 128, wersja włoska — sprzedam. Andrzej Kwitowski, 34-500 Zakopane, ul. Ciągłówka 2a, od godz. 10 do 12.

SKODĘ 1000 MB, po wypadku — sprzedam. Kostecki, Zakopane, telefon nr 30—17. P-199

PÓTORAROCZNEGO owczarka alzackiego — sprzedam. Brzesko, Spokojna 34a, po godz. 16.

LOKALE

MIESZKANIA własnościowe — sprzedaż—kupno — poleca pośrednictwo Zofii Stronczak, al. Słowackiego 58/15, poniedziałki, czwartki, godz. 9—17.

NIERUCHOMOŚCI

MIESZKANIA, domy, parcele — kupno—sprzedaż oferuje pośrednictwo — inż. Rodak, 18 Stycznia 55/55, wtorki, czwartki, godz. 10—18. g-25609

DOM z ogródkiem, jedno- lub dwurodzinny — kupię. Oferty 27245 „Prasa" Kraków, Wiślna 2.

DOM mieszkalny wraz z zabudowaniami gospodarczymi w dobrym stanie, 3 ha gruntu — sprzedam. Stróżówka 181, koło Gorlic, tel. Gorlice 211-97 lub 218-87. S-19178

DOMY, mieszkania własnościowe, parcele — sprzedaż—kupno — poleca pośrednictwo Zofii Stronczak, al. Słowackiego 58/15, poniedziałki, czwartki, godz. 9—17.

USŁUGI

DYWANY czyści Onderka, tel. 44-47-86. g-25544

AUTO—MYJNIA — M. Przybył, Kraków-Azory, ul. Stachiewicza 41, tel. 37-01-24 — oferuje usługi obejmujące: mycie, polerowania nadwozi, czyszczenie wnętrz, konserwacje antykorozyjne podwozi i profili zamkniętych oraz inne proste usługi, w godz. 9—17.

CZYSZCZENIE dywanów i obić tapicerskich agregatem „Vap" — Makowski, tel. 48-01-17.

BEZPYŁOWE cyklinowanie, lakierowanie parkietów — Mucha, tel. 37-30-65. g-23147

PARKIETY układa, cyklinuje i lakieruje — Pawlik, tel. 37-55-50. g-26925

CZYSZCZENIE dywanów, wykładzin, obić tapicerskich, agregatem „Vap" — Stachera, tel. 11-94-60.

NAUKA

TANIEC towarzyski — miesięczne kursy w cenie 350 zł — organizuje KUSP „Gromada". Wpisy: ul. Jana 13, w podworcu, w godz. 10—17, tel. 22-66-85.

KURSY

- kwalifikacyjne na tytuł czeladnika i mistrza, we wszystkich zawodach (w dni powszednie lub w niedzielę)
- pedagogiczne dla mistrzów

ORGANIZUJE

Zakład Doskonalenia Zawodowego.

Informacje i wpisy:

Kraków, ul. Dietla 38, tel. 66-10-88, w godz. 8—17

KURSY

- kroju i szycia
- szycia spodni
- tkactwa artystycznego

ORGANIZUJE

Zakład Doskonalenia Zawodowego.

Informacje i wpisy:

Kraków, ul. Dietla 38, tel. 66-10-88, w godz. 8—17

KURSY

- dziewiarstwa maszynowego
- dziewiarstwa ręcznego
- repasacji pończoch
- manicure-pedicure

ORGANIZUJE

Zakład Doskonalenia Zawodowego.

Informacje i wpisy:

Kraków, ul. Dietla 38, tel. 66-10-88, w godz. 8—17

KRAKOWSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO ROBÓT KOMUNALNYCH W KRAKOWIE
ul Jacka Malczewskiego 47

PRZYJMIE do pracy w Krakowie

- GŁ. SPECJALISTĘ d/s planowania i ekonomiki
- KIEROWNIKÓW budów z uprawnieniami sanitarnymi i wod. kan. sieci zewnętrznych
- MONTERÓW wod. kan.
- CIEŚLI
- BETONIARZY-ZBROJARZY
- SPAWACZY z uprawnieniami RS-1

Zgłoszenia przyjmuje i informacji udziela Dział Służb Pracowniczych, Kraków, ul. Jacka Malczewskiego 47, tel. 22-86-26, 22-89-33 wewn. 43 i 48.

KRAKOWSKA FABRYKA KABLI I MASZYN KABLOWYCH
Kraków, ul. Wielicka 114

ZATRUDNI

kobiety i mężczyzn

na stanowiska:

TOKARZY ◇ FREZERÓW ◇ WYTACZARZY ◇ FORMIERZY ◇ SPAWACZY ELEKTRYCZNYCH I GAZOWYCH ◇ MURARZY ◇ OPERATORÓW MASZYN KABLOWYCH ◇ PRACOWNIKÓW NIEWYKWALIFIKOWANYCH ◇ PALACZY C.O. ◇ MASZYNISTÓW ◇ USTAWIACZY POCIĄGÓW oraz PRACOWNIKÓW SEZONOWYCH DO PRAC FIZYCZNYCH.

Korzystne warunki płacy.

Dla niektórych zawodów tabela preferencyjna. Hotel dla pracowników wykwalifikowanych. Stołówka na miejscu.

Szczegółowych informacji udziela i zgłoszenia przyjmuje Dział Kadr, ul. Wielicka 114, tel. 55-32-10.

Dojazd tramwajami linii nr 3, 6, 9, 13 i 24 lub autobusami nr 104 bis, 182 — do przystanku obok „Polmozbytu".

PRZETARGI

Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Jabłonce-Orawskiej ogłasza że W DRODZE PRZETARGU NIEOGRANICZONEGO sprzeda następujące sprzęty rolnicze:

— samochód Star W-28 KG 89-61, cena wywoławcza 350000 zł
— samochód Syrena R-20 Lux KG 17-34, cena wywoławcza 94000 zł

oraz W DRODZE PRZETARGU OGRANICZONEGO sprzeda:

— ciągnik C-360 KG 00-97, cena wywoławcza 242280 zł
— ciągnik C-355 KG 96-64, cena wywoławcza 97800 zł
— przyczepę skrzyniową D-35s KG 41-85, cena wywoławcza 17910 zł
— przyczepę 1-osiową D-17 KG 00-93, cena wywoławcza 15.660 zł
— przyczepę wywrotkę D-47A KG 00-83, cena wywoławcza 58400 zł
— przyczepę wywrotkę D-47B KG 45-33, cena wywoławcza 53368 zł
— przyczepę wywrotkę D-45 KG 44-05, cena wywoławcza 21960 zł
— kosiarkę rotacyjną ZTR 165 II/6/28, cena wywoławcza 58824 zł
— kosiarkę rotacyjną ZTR 165 6919, cena wywoławcza 57780 zł
— kosiarkę rotacyjną ZTR 165 6925, cena wywoławcza 57780 zł

Przetargi odbędą się w dniu 11 listopada 1982 r., o godzinie 10, w biurze SKR.

Sprzęt można oglądać w dniach od 29 X do 10 XI 1982 r. w godzinach 9—13.

Osoby przystępujące do przetargu zobowiązane są do wpłacenia w kasie Spółdzielni, najpóźniej w przeddzień przetargu wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej.

W przetargu ograniczonym mogą brać udział rolnicy z terenu Gminy Jabłonka, którzy przedstawią zaświadczenie, potwierdzające prowadzenie gospodarstwa rolnego.

Zastrzega się prawo odwołania przetargu, bez obowiązku podania przyczyn.

Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska" w Nawojowej, woj. nowosądeckie, sprzeda W DRODZE PRZETARGU NIEOGRANICZONEGO samochód „Żuk", rok produkcji 1974, zużycie 60 proc

Cena wywoławcza wynosi 204000 zł.

Przetarg odbędzie się w biurze Spółdzielni w Nawojowej, w dniu 18 listopada 1982 r.

Wadium, w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej, należy wpłacić do dnia 17 listopada w kasie Gminnej Spółdzielni.

Pojazd można oglądać codziennie w miejscu przetargu, w godzinach od 7 do 14.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu, bez obowiązku podania przyczyn.

Zespół Ekonomiczno-Administracyjny Szkół w Krzeszowicach, ul. Kościuszki 3 sprzeda W DRODZE PRZETARGU NIEOGRANICZONEGO Fiata 125p 1300 combi, nr fabryczny 515743, nr silnika 204206, stopień zużycia 75 proc., rok prod. 1976.

Cena wywoławcza wynosi 113250 zł.

Przetarg odbędzie się 19 listopada 1982 r., o godz. 10 w Zespole Ekonomiczno-Administracyjnym Szkół w Krzeszowicach, ul. Kościuszki 3, a ewentualnie II przetarg nieograniczony odbędzie się w tym samym dniu bezpośrednio po I przetargu.

Pojazd można oglądać w dniach od 15 do 18 listopada w w/w zakładzie.

Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej należy wpłacić w kasie Zespołu Ekonomiczno-Administracyjnego Szkół w Krzeszowicach najpóźniej do godziny 9.30 w dniu przetargu.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez obowiązku podania przyczyny.

Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna w Uściu Gorlickim, woj. nowosądeckie ogłasza, że sprzeda W DRODZE PRZETARGU NIEOGRANICZONEGO następujące pojazdy oraz sprzęt rolniczy:

1) ciągnik Ursus C-360, nr fabryczny 349351, rok produkcji 1978, stopień zużycia 31 proc., cena wywoławcza 304180 zł
2) ciągnik Ursus C-360, nr fabryczny 287682, rok produkcji 1976, stopień zużycia 55 proc., cena wywoławcza 198104 zł
3) samochód Star A-28, nr rejestracyjny RG 07-83, nr fabryczny 45094, rok produkcji 1975, stopień zużycia 70 proc., cena wywoławcza 300000 zł
4) sieczkarnię samobieżną Z-310, nr fabryczny 3278, rok produkcji 1976, stopień zużycia 32 proc., cena wywoławcza 607778 zł
5) sieczkarnię zielonek ORKAN-2, nr fabryczny 9659, rok produkcji 1970, stopień zużycia 74 proc., cena wywoławcza 7590 zł
6) rozsiewacz wapna NO-II, nr fabryczny 26488, rok produkcji 1975, stopień zużycia 70 proc., cena wywoławcza 28636 zł
7) stertnik SEG-8a, nr fabryczny IV/140, rok produkcji 1973, stopień zużycia 51 proc., cena wywoławcza 26044 zł
8) przyrząd do zbioru zielonek niskich Z-311, nr fabryczny IV/3/136, rok produkcji 1976, stopień zużycia 29 proc., cena wywoławcza 145869 zł
9) ładowacz „Cyklop" T-214, nr fabryczny 2891, rok produkcji 1977, stopień zużycia 44 proc., cena wywoławcza 110980 zł
10) ładowacz „Cyklop" T-214, nr fabryczny 750635, rok produkcji 1975, stopień zużycia 49 proc., cena wywoławcza 101700 zł
11) przyczepę asenizacyjną T-504, nr fabryczny 21645, rok produkcji 1975, stopień zużycia 52 proc., cena wywoławcza 94520 zł
12) wóz paszowy KTU 10, nr fabryczny 109204, rok produkcji 1974, stopień zużycia 19 proc., cena wywoławcza 71104 zł
13) przyczepę samozbierającą NTVS-4, nr fabryczny 1086, rok produkcji 1973, stopień zużycia 54 proc., cena wywoławcza 130867 zł
14) ramę ochronną do ciągnika C-355, rok produkcji 1976, stopień zużycia 31 proc., cena wywoławcza 7531 zł
15) przyczepę D-47A, nr fabryczny 35606, rok produkcji 1974, stopień zużycia 53 proc., cena wywoławcza 63620 zł
16) przyczepę D-47B, nr fabryczny 50371, rok produkcji 1975, stopień zużycia 68 proc., cena wywoławcza 43329 zł
17) przyczepę D-44A, nr fabryczny 4004, rok produkcji 1977, stopień zużycia 63 proc., cena wywoławcza 32850 zł
18) naczepę asenizacyjną T-004/0, nr fabryczny 59687, rok produkcji 1977, stopień zużycia 57 proc., cena wywoławcza 59962 zł
19) roztrząsacz obornika RT 41h, nr fabryczny 28894, rok dukcji 1973, stopień zużycia 94 proc., cena wywoławcza 28147 zł
20) roztrząsacz obornika RT 41h, nr fabryczny 38662, rok produkcji 1975, stopień zużycia 73 proc., cena wywoławcza 30150 zł

Przetarg odbędzie się w dniu 15 listopada 1982 r., o godz. 10, w biurze Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Uściu-Gorlickim.

W przypadku nie dojścia do skutku sprzedaży w I przetargu, sprzedaż, na warunkach II przetargu odbędzie się w tym samym dniu i miejscu o godz. 13.

Przystępujący do przetargu winni wpłacić w kasie Spółdzielni wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej, najpóźniej w dniu przetargu, do godz. 9.

Pojazdy oraz sprzęt rolniczy objęte przetargiem można oglądać w miejscu przetargu w dni powszednie, w godz. 9—15.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu, bez obowiązku podania przyczyn.

Szkoła Chorążych Pożarnictwa w Krakowie-Nowej Hucie, os. Zgoda 18, zleci W DRODZE PRZETARGU NIEOGRANICZONEGO wykonanie:

1) wymiany stolarki drzwiowej
2) robót fliziarskich

Szczegółowe informacje można uzyskać pod nr telefonu 44-08-43, wewn. 28.

W przetargu mogą brać udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i prywatne.

Komisyjne otwarcie ofert nastąpi w dziesiątym dniu po dacie ukazania się niniejszego ogłoszenia.

Zastrzega się prawo dowolnego wyboru oferenta lub odstąpienia od przetargu, bez obowiązku podania przyczyn.

Urząd Miasta i Gminy w Limanowej ogłasza, że W DRODZE PRZETARGU zleci wykonanie sieci gazowej średnioprężnej, o średnicy 80 i 50 mm, wzdłuż ulicy Żwirki i Wigury w Limanowej.

Dokumentacja projektowo-kosztorysowa jest do wglądu w Urzędzie Miasta i Gminy w Limanowej, ul. Orkana 18, pokój nr 4.

Termin zakończenia prac do 30 listopada 1982 r.

Do udziału w przetargu zaprasza się przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i prywatne.

Oferty, w zalakowanych kopertach, z napisem „przetarg", należy składać pod adresem: Urząd Miasta i Gminy w Limanowej, 34-600 Limanowa.

Otwarcie ofert nastąpi 15 listopada 1982 r., o godz. 9.

Zastrzega się prawo dowolnego wyboru oferenta, względnie unieważnienia przetargu, bez obowiązku podania przyczyny.

Miejski Zespół Ekonomiczno-Administracyjny Szkół w Limanowej ogłasza, że W DRODZE PRZETARGU zleci wykonanie odcinka gazociągu od ul. Świerczewskiego do Liceum Ogólnokształcącego, ul. Licealna 1, o długości 133 mb, i przekroju śred. 80 mm.

Wartość kosztorysowa wynosi około 200000 zł.

Dokumentacja projektowo-kosztorysowa znajduje się do wglądu w Miejskim Zespole Ekonomiczno-Administracyjnym Szkół w Limanowej, ul. Orkana 16, pokój nr 8.

Do udziału w przetargu zaprasza się przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i prywatne.

Oferty, w zalakowanych kopertach, z napisem „Przetarg", należy składać pod pow. adresem.

Otwarcie ofert nastąpi dnia 15. 11. 1982 r., o godzinie 10.

Zastrzega się prawo dowolnego wyboru oferenta, względnie unieważnienia przetargu, bez obowiązku podania przyczyny.

Spółdzielnia Transportu Wiejskiego Oddział Dąbrowa Tarnowska sprzeda W DRODZE PRZETARGU NIEOGRANICZONEGO:

— przyczepę D-46B, nr fabryczny 2489, rok produkcji 1976, nr rejestr. 16-24 KI, stopień zużycia 68 proc., cena wywoławcza 37760 zł
— przyczepę D-46B, nr fabryczny 2467, rok produkcji 1976, nr rejestracyjny 16-25 KI, stopień zużycia 68 proc., cena wywoławcza 37760 zł

Przetarg I odbędzie się w dniu 11 XI 1982 r., o godz. 10 w Dziale Technicznym Oddziału.

W razie nie dojścia do skutku I przetargu, przetarg II odbędzie się w tym samym dniu o godz. 11.

Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej, należy wpłacić najpóźniej do dnia poprzedzającego przetarg, w kasie STW O. Dąbrowa Tarnowska.

Przyczepy można oglądać codziennie w godz. 7—15.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu, bez obowiązku podania przyczyn.

Spółdzielnia Transportu Wiejskiego — Oddział Nowy Targ, ul. Waksmundzka 200a, sprzeda W DRODZE PRZETARGU NIEOGRANICZONEGO:

1) samochód Tarpan 233, nr rej. KG 46-04, rok prod. 1977, stopień zużycia 55 proc., cena wywoławcza 83600 zł
2) przyczepę D-50, nr rej. KG 0080, rok prod. 1977, stopień zużycia 70 proc., cena wywoławcza 24200 zł
3) przyczepę D-50, nr rej. KG 0138, rok prod. 1978, stopień zużycia 70 proc., cena wywoławcza 24200 zł
4) przyczepę D-50, nr rej. KG 0139, rok prod. 1978, stopień zużycia 70 proc., cena wywoławcza 24200 zł
5) przyczepę D-50, nr rej. KG 0140, rok prod. 1978, stopień zużycia 70 proc., cena wywoławcza 24200 zł
6) przyczepę D-50, nr rej. KG 0280, rok prod. 1976, stopień zużycia 74 proc., cena wywoławcza 22000 zł
7) przyczepę D-44B, nr rej. KG 0281, rok prod. 1977, stopień zużycia 70 proc., cena wywoławcza 12800 zł
8) przyczepę GKP 8350, nr rej. KG 0260, rok prod. 1980, stopień zużycia 35 proc., cena wywoławcza 115100 zł
9) przyczepę GKP 8350, nr rej. KG 0261, rok prod. 1980, stopień zużycia 35 proc., cena wywoławcza 115100 zł

Przetarg odbędzie się w dniu 4 listopada 1982 r., o godz. 11, w biurze Dyrekcji STW w Nowym Targu, ul. Waksmundzka 200a.

W razie nie dojścia do skutku pierwszego przetargu, II przetarg odbędzie się w tym samym dniu i miejscu o godz. 12.

Pojazdy można oglądać codziennie w godz. 10—12, na placu przy ul. Waksmundzkiej 200a, począwszy od daty ukazania się niniejszego ogłoszenia.

Wadium, w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej należy wpłacić najpóźniej w dniu przetargu, w kasie STW O. Nowy Targ.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu, bez obowiązku podania przyczyny.

Przedsiębiorstwo Transportowe Handlu Wewnętrznego w Krakowie, ul. K. Wyki 3 sprzeda W DRODZE II PRZETARGU OGRANICZONEGO samochody:

1) m-ki Żuk A-11M (skrzyniowy), rok prod. 1973, nr rej. KRA 619H, nr siln. 337006, nr podw. 151061, stopień zużycia 75 proc., cena wywoławcza 64000 zł (rolnikom indywidualnym po przedłożeniu zaświadczenia z Urzędu Gminy, stwierdzającego posiadanie gospodarstwa rolnego)
2) m-ki STAR W-28 wywrotka, rok prod. 1974, nr rej. KRA 666H, nr siln. 72789, nr podw. 41348, stopień zużycia 60 proc., cena wywoławcza 167000 zł

Pow. samochody można oglądać w godz. 10—12, w dni robocze, w Krakowie przy ul. K. Wyki 3.

Przetarg odbędzie się w dniu 18 XI 1982 r. w Krakowie przy ul. K. Wyki 3 o godz. 9 dla samochodów pod poz. 1 i o godz. 10 dla samochodów pod poz. 2.

Przystępujący do przetargu winni wpłacić wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej do kasy PTHW — Kraków, ul. K. Wyki 3, I p., najpóźniej w dniu poprzedzającym przetarg.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu, bez obowiązku podania przyczyn.

Biuro Projektów Budowlanych w Krakowie, ul. Powiśle 7 sprzeda W DRODZE PRZETARGU NIEOGRANICZONEGO samochód osobowy Fiat 125p 1500, rok produkcji 1977, nr fabr. 666876, nr silnika 453696, stopień zużycia 60 proc., sprawny technicznie.

Cena wywoławcza wynosi 181600 zł.

Przetarg odbędzie się dnia 18. 11. 1982 r., o godz. 11 w siedzibie biura.

Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej należy wpłacać w kasie biura najpóźniej w dniu przetargu do godz. 9.

Samochód można oglądać do 17. 11. 1982 r., w godz. 10—14.

W przypadku nie dojścia do skutku I przetargu, II przetarg odbędzie się w tym samym dniu i miejscu o godz. 13.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu, bez obowiązku podania przyczyn.

ZAWIADOMIENIE

o wyłożeniu do publicznego wglądu projektu zarządzenia Prezydenta Miasta Tarnowa o ustaleniu terenów budowlanych w Tarnowie, na osiedlu domów jednorodzinnych „Krzyż IV".

Geodeta Miejski w Tarnowie zawiadamia o wyłożeniu do publicznego wglądu projektu zarządzenia Prezydenta Miasta Tarnowa — o ustaleniu terenu budowlanego, zawierającego podział tych terenów na normatywne działki budowlane.

W skład projektowanego terenu budowlanego wchodzą:

1. Pas gruntu o szerokości ok. 120 m, biegnący wzdłuż zachodniej strony ul. Krzyskiej, rozpoczynający się od nieruchomości oznaczonej numerem porządkowym 62a, kończący się na nieruchomości oznaczonej numerem porządkowym 182.
2. Pas gruntu biegnący po wschodniej stronie ul. Krzyskiej, o szerokości:
   a) 350 m, rozpoczynający się przy ul. H. Modrzejewskiej, a kończący się na nieruchomości oznaczonej numerem porządkowym 127 przy ul. Krzyskiej,
   b) 150 m, rozpoczynający się od nieruchomości oznaczonej numerem porządkowym 129, a kończący się na nieruchomości oznaczonej numerem porządkowym 182.
3. Nieruchomości położone przy ulicach:
   a) Pomarańczowej — oznaczone numerami porządkowymi od 1 do 17 i od 2 do 14
   b) Cytrynowej — oznaczone numerami porządkowymi od 1 do 9 i od 2 do 8
   c) Migdałowej — oznaczone numerami porządkowymi od 1 do 11 i od 2 do 6
4. Pas gruntu o szerokości ok. 250 m, biegnący wzdłuż zachodniej strony ulicy Nowodąbrowskiej, rozpoczynający się od ul. H. Modrzejewskiej a kończący się na nieruchomości oznaczonej numerem porządkowym 208 przy ul. Nowodąbrowskiej.
5. Pas gruntu o szerokości ok. 200 m, biegnący wzdłuż wschodniej strony ulicy Nowodąbrowskiej, rozpoczynający się przy nieruchomości oznaczonej numerem porządkowym 179, a kończący się na nieruchomości oznaczonej numerem porządkowym 259.

Z projektem zarządzenia zainteresowani mogą zapoznać się w Biurze Geodety Miejskiego w Tarnowie, ul. Wekslarska 15 (I piętro), w godz. od 8 do 13, codziennie, z wyjątkiem niedziel i dni wolnych od pracy oraz dodatkowo w poniedziałki i czwartki w godz. od 14 do 16, w okresie 6 tygodni, tj. od dnia 28 października do dnia 9 grudnia 1982 r.

Do wyłożonego projektu zainteresowani mogą składać wnioski, uwagi lub odwołania, do czasu terminu jego wyłożenia.

Przedsiębiorstwo Eksportu Wewnętrznego „PEWEX" — ZESPÓŁ HANDLOWY KRAKÓW

ZATRUDNI natychmiast

- KIEROWNIKÓW SKLEPÓW/STOISK
- Z-CÓW KIEROWNIKÓW SKLEPÓW/STOISK

Praca na dwie zmiany.

Korzystne warunki wynagrodzenia i socjalne.

Wymagane wykształcenie średnie lub zasadnicze i 4 lata praktyki.

Dokładnych informacji udziela Stanowisko d/s Pracowniczych, Kraków Pl. Wolności 7.

Krakowskie Przedsiębiorstwo Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal"

ZATRUDNI

- spawaczy
- monterów
- ślusarzy
- pracowników ogólnobudowlanych
- robotników niewykwalifikowanych, z możliwością zdobycia zawodu.

Przedsiębiorstwo gwarantuje wynagrodzenie indywidualne wg taryfikatora własnego, uwzględniającego kwalifikacje oraz wkład pracy, możliwość zdobycia zawodu w ramach szkolenia wewnątrzzakładowego.

Dla zamiejscowych miejsca w hotelach robotniczych.

Zgłoszenia i informacje: Kraków-Nowa Huta, ul. Ujastek lub telefon 44-51-44, wewn. 246 i 172.

UWAGA — SŁUŻBY BHP

Poznańskie Zakłady Wyrobów Korkowych
60-963 Poznań, ul. Książęca 1

OFERUJĄ do odwrotnej sprzedaży

DŹWIĘKOSZCZELNE KABINY PRZEMYSŁOWE KPS — 1/P

Kabiny służą do ochrony pracowników, zatrudnionych w hałasie, przed szkodliwym jego działaniem.

Kabiny mogą mieć zastosowanie jako pomieszczenia sterownicze, obserwacyjne, dyspozytorskie, a zwłaszcza jako pomieszczenia rekreacyjne.

Średnia izolacyjność akustyczna kabiny wynosi 30 dB.

Wymiary wewnętrzne kabiny: 2,4x2,4x2,34 m.

Szczegółowych informacji udziela: Dział Gł. Technologa, tel. 790-581, wewn. 16.

Zamówienia przyjmuje: Dział Sprzedaży, telefon 790-581 wewn. 66 i 92

PALACZY z uprawnieniami

DO OBSŁUGI KOTŁÓW WYSOKOPRĘŻNYCH
W KOTŁOWNI W DOBCZYCACH

zatrudnią natychmiast

Krakowskie Zakłady Przemysłu Gumowego „Stomil" — filia w Dobczycach.

Warunki pracy i płacy do uzgodnienia w Dobczycach, u kierownika filii lub w Dziale Kadr i Szkolenia w Krakowie, ul. Rzeźnicza 22, tel. 11-43-11.

Poszukuje się palaczy z terenu miasta Dobczyc lub gminy.

LOSOWANIE SAMOCHODÓW

na bony samochodowe PKO

Narodowy Bank Polski — Oddział Okręgowy w Krakowie — uprzejmie zawiadamia, że w dniu 29 października 1982 roku, o godzinie 9, w sali konferencyjnej Oddziału Okręgowego Narodowego Banku Polskiego w Krakowie przy ul. Basztowej 20, I piętro, odbędzie się LOSOWANIE SAMOCHODÓW OSOBOWYCH przypadających na BONY SAMOCHODOWE o wartości 20000 zł, zakupione na terenie województw: miejskiego krakowskiego, krośnieńskiego, nowosądeckiego, przemyskiego, rzeszowskiego, tarnobrzeskiego i tarnowskiego.

Spis bonów zakwalifikowanych do losowania będzie udostępniony osobom obecnym na sali losowania — za okazaniem bonu — w ciągu jednej godziny przed rozpoczęciem losowania, tj. od godziny 8 do 9.

ZAKŁAD KONSTRUKCJI STALOWYCH ELBUD KRAKÓW UL. WADOWICKA 12

ZATRUDNI NATYCHMIAST

w Zakładzie Konstrukcji Stalowych w Krakowie, ul. Wadowicka 12

- SUWNICOWYCH
- ŚLUSARZY, SPAWACZY, TOKARZA
- MURARZA, STOLARZA, DEKARZA
- MECHANIKA SAMOCHODOWEGO, MECHANIKA ELEKTRYKA SAMOCHODOWEGO
- PALACZY KOTŁOWYCH
- ROBOTNIKÓW NIEWYKWALIFIKOWANYCH
- MASZYNISTKĘ
- KUCHARKĘ
- SPRZĄTACZKI

w Wydziale Żelbetów i Strunobetonów w Woli Filipowskiej k. Krzeszowic:

- SUWNICOWYCH
- ŚLUSARZY ,SPAWACZY
- BETONIARZY — ZBROJARZY
- ROBOTNIKÓW NIEWYKWALIFIKOWANYCH
- KONTROLERA JAKOŚCI — technik budowlany

Korzystne warunki płacy w systemie akordowym i dniówkowo-premiowym.

Zakład zapewnia:

— po roku pracy zniżkę za energię elektryczną oraz ekwiwalent za węgiel lub węgiel w naturze
— po 2 latach pracy dodatek za wysługę lat
— nagrody jubileuszowe
— świadczenia socjalne, jak; stołówki, opieka lekarska, wczasy, kolonie.

Zgłoszenia przyjmują:

— W KRAKOWIE, ul Wadowicka 12, Dział Osobowy, pokój nr 63, tel. 665-588, wewn. 52—24, 52—25
— W WOLI FILIPOWSKIEJ k. Krzeszowic, Sekcja Osobowa, tel. Krzeszowice 99

nasze MIASTO

Raptularz Krakowski

● w sklepie zwanym dawniej „delikatesami” mieszczącym się koło Kleparza czytelniczka zaobserwowała ekspedientkę która za pomocą długiego noża usiłowała wygarnąć spod lady chłodniczej coś, co jej tam wpadło. Wysiłki nie dały rezultatu — zguby nie udało się odzyskać, za to udało się wygarnąć całe kolonie karaluchów. Ekspedientka pieczołowicie rozgniatała je obcasem. Część klientów wypadła na dwór powstrzymując torsje i ta grupa nie widziała już jak wspomniany nóż trafił na stoisko z pieczywem cukierniczym. Informujemy ich więc o tym...

● w sklepach po długiej przerwie pojawiły się latarki turystyczne. Ludzie oglądają je z podziwem. Cena 540 złotych, ale oglądać można za darmo. (m)

Wypadki

Na ul. Dłuskiego 54-letni motorowerzysta Franciszek H. zderzył się z „polonezem”, ponosząc śmierć wskutek doznanych obrażeń. ● W Cichym Kąciku samochód potrącił 28-letniego Mirosława Z., który doznał ogólnych obrażeń; podobnemu wypadkowi uległ na ul. Pstrowskiego Piotr M., lat 28, również odnosząc ogólne obrażenia. ● Ambulatorium Chirurgiczne Pogotowia Ratunkowego udzieliło pomocy 130 pacjentom. (d)

Kochajmy mleczne bary, czyli...

Gastronomia nie tylko na kryzys

Bary mleczne, polska specjalność wzbudzająca niegdyś podziw nawet u cudzoziemców, znów przeżywają czasy prosperity. Są to bowiem jedyne dziś lokale gastronomiczne gdzie zjeść można naprawdę tanio, względnie szybko i z całą pewnością zdrowo bo... nietłusto.

Zaledwie 8-stolikowy bar „Omlecik” przy ul. Mogilskiej z minimalnym zapleczem żywi dziennie od 800 do 1000 osób a samych tylko bulek idzie tu z górą 1200 sztuk. **Bary większe np. „Warmiński”** z 84 miejscami czy **„Pod Zegarem”** przy ul. Basztowej oceniają liczbę klientów na 2 do 2,5 tys. osób dziennie. Można wątpić czy jakikolwiek inny typ lokalu gastronomicznego w Krakowie może poszczycić się takim wzięciem.

Bary mleczne żyją pewnym stałym rytmem — już o godz. 6 rano pojawiają się robotnicy, którzy najchętniej sięgają po coś solidnego, a w barze oznacza to jajka. Niestety ostatnio przychodzi tylko trzecia część zamówionych ilości choć... kierowniczka jednego z barów wyznała, że robi zamówienia mocno na wyrost... strach pomyśleć co by się stało gdyby z nagła zrealizowano je w 100 procentach.

Około godziny 10 pojawia się młodzież, urzędnicy, gospodynie domowe z menażkami, trafiają się panie w butikowych kreacjach, ale najliczniejszą kategorię klientów stanowią ludzie starsi — emeryci i renciści. Ci na obiad przybywają już o godz. 12 gdy wybór dań największy. Klientela zależy też od lokalizacji — **bar „Nowy Kleparz”** żywi sąsiedni plac targowy a także stanowi swoistą przechowalnię dla pasażerów podmiejskich autobusów, do „Warmińskiego” w pobliżu WSP przychodzą studenci i klienci z abonamentami opieki społecznej. Abonamenty opiewające na 40 zł realizowane są w zależności od temperamentu starszych państwa — jedni co dzień mieszczą się w przewidzianym limicie — inni składają bony aby potem zamówić coś naprawdę smacznego.

Zaopatrzenie barów mlecznych, biorąc pod uwagę trudności, jest niezłe lecz różnice asortymentowe są niewielkie. Z zup dominują jarzynowa, pomidorowa, i barszcz, czasem jeszcze pojawia się grochówka lub pieczarkowa. Z dań drugich stałą pozycję stanowią pierogi leniwe, jaja sadzone, kasza gryczana z sosem, bukiety z jarzyn, naleśniki, ryż z jabłkami rzadziej bywają pierogi ruskie, kopytka lub gołąbki. Z napojów zawsze jest mleko, kefir, kawa zbożowa, pojawia się śmietana ostatnio niestety brakuje kakao. Są spore ilości kanapek z twarożkami, serami, pastami jajecznymi czasem nawet pasztetówką. Ceny przystępne bo marża wynosi zaledwie 10 proc. cen detalicznych.

Kierownicy barów martwią się natomiast już awizowanym choć jeszcze oficjalnie nie wprowadzonym zarządzeniem limitującym zużycie masła. Nie wolno będzie używać go „do produkcji” czyli zniknie z menu jajecznica na maśle, ziemniaczki czy kasza z masłem. A szkoda!

W Krakowie są 22 bary mleczne. Miejska gastronomia dopłaciła do nich w ostatnim półroczu blisko 13 mln zł. Istnieją uzasadnione obawy, iż na fali reformy znów mogą pojawić się likwidatorskie zapędy a przecież bary są naprawdę potrzebne, szczególnie w kryzysie. (rat)

MAŁA KRONIKA

● **Klub MPiK** (N. Huta, pl. Centralny): „Piłka nożna” — spotkanie z autorem książki dr Józefem Halysem — 17.30.

● **DDK „Dworek”** (Papiernicza 2): Wystawa fotografii Jerzego Szota (9—18); Jazz Club Dworek — „Chwila nieuwagi” — 19.

● **KDK „Pałac pod Baranami”** (Rynek Gł. 27): Wystawa „Malarstwo i rzeźba Józefa Żółciaka” (14—18); Studium Wiedzy o Teatrze — spotkanie z red. Henrykiem Voglerem nt. Teatr Krakowski w XIX w. — 18.

Zapisy na usługi? Tego jeszcze nie było!

Pralnicza Spółdzielnia Pracy oblegana jest od kilku tygodni przez posiadaczy kożuchów, którzy chcą oddać je do czyszczenia lub renowacji. Z czyszczeniem nie ma kłopotów. Przyjmowane są wszystkie zamówienia i czas realizacji nie przekracza 12 dni. Natomiast renowacja jest... reglamentowana. No, może nie w dosłownym tego słowa znaczeniu, ale jednak. Przez maj, czerwiec i lipiec było tak mało zgłoszeń, że pracownicy pralni przy ulicy Józefińskiej mieli zajęcie na 3—4 godziny. Natomiast od września zaczęło się szaleństwo. Termin usługi wydłużał się, aż trzeba było wstrzymać przyjmowanie nowych zamówień. Przez 3 tygodnie pralnia była zawalona kożuchami. W miniony poniedziałek i wtorek rozpoczęto ponownie przyjmowanie zgłoszeń. W ciągu dwóch dni przyjęto tyle zamówień, że znów wstrzymano obsługę klientów. Obecnie wprowadzono system zapisów na renowację. Uznano, poniekąd słusznie, że nie ma potrzeby przyjmować od ludzi kożuchów i wyznaczania nierealnych terminów. Każdy zapisany wie teraz kiedy ma oddać kożuch i w jakim terminie będzie załatwiony. Może chociaż ta „reglamentacja” ułatwi życie.

Z innymi usługami nie ma aż takich kłopotów. Normalna garderoba czyszczona jest w terminie maksymalnym 10 dni, ekspres 3 dni robocze, bielizna 10 dni, koszule, firanki 12 dni, chałaty 12 dni. Wszystko byłoby dobrze gdyby nie ciągłe kłopoty z tzw. środkami wspomagającymi chemiczne czyszczenie. Ich braki bardzo komplikują usługi. No ale cóż, żyjemy w czasach gdy do braków różnych rzeczy przyzwyczailiśmy się. (żur)

Komunikat Komendy Wojewódzkiej MO w Krakowie

Od dłuższego już czasu na terenie miasteczka studenckiego w Krakowie przy ul. Piastowskiej i Reymonta miało miejsce szereg przypadków zakłócania porządku publicznego przez studentów tam zamieszkałych. Przejawiało się to we wznoszeniu wrogich i obelżywych okrzyków i haseł, wyrzucaniu z okien palących się gazet, uderzaniu różnymi przedmiotami w parapety okien. Miały również miejsce obelgi i obrzucanie różnymi przedmiotami przejeżdżających pojazdów w tym MO i WP.

Szczególne nasilenie tych zachowań odnotowano po 13 października br. kiedy to zakwaterowane zostały w sąsiedztwie miasteczka w hali sportowej GTS „Wisła” pododdziały MO.

21 października br. po kolejnym napastliwym zachowaniu się części studentów w godzinach wieczornych na terenie miasteczka doszło do godnego ubolewania incydentu między studentami i 8-osobową grupą funkcjonariuszy MO działającą samowolnie, w czasie którego użyte zostały pałki i środki chemiczne. W wyniku tego zajścia kilku studentów doznało powierzchownych obrażeń.

Zaznaczyć należy, że władze akademickie Krakowa wielokrotnie wcześniej były informowane o prowokacyjnym zachowaniu się studentów wobec funkcjonariuszy MO i żołnierzy WP. Dla niepogarszania i tak napiętej sytuacji organa MO ograniczyły zakres swych działań przyjmując, że system oddziaływania ze strony władz uczelni i administracji osiedla pozwoli na zapewnienie stanu porządku na terenie miasteczka.

Władze polityczno-administracyjne i akademickie Krakowa podjęły działania zmierzające do zmiany zachowania się studentów i niedopuszczenia w przyszłości do powstawania tego rodzaju zadrażnień. Aktualnie na terenie miasteczka studenckiego nie notuje się podobnych napięć i należy mieć nadzieję, że w przyszłości również nie będą one miały miejsca.

W związku z zaistniałym w dniu 21 bm. incydentem prowadzi się czynności wyjaśniające, zmierzające do ustalenia przebiegu i okoliczności zdarzenia oraz wszystkich jego uczestników.

KOMUNIKAT POŁUDNIOWEJ DOKP

Południowa DOKP uprzejmie informuje, że **w okresie Święta Zmarłych będą kursowały wszystkie pociągi sezonowe ujęte w rozkładzie jazdy pociągów pasażerskich.**

Ponadto w ruchu miejscowym w dniach 31.10. i 1.11. br. uruchomione będą niektóre pociągi wyznaczone do kursowania w dni robocze.

Dokładnych informacji o kursowaniu pociągów w okresie Święta Zmarłych uprasza się zasięgać na stacjach PKP.

Skoro języki obce znają turyści... pilot wycieczki już nie musi

Słowa te piszę ku przestrodze turystów i organizatorów z biur podróży.

Wybrałem się na wycieczkę do Wietnamu za jedyne ...no, sporo! Kiedy się jedzie na tak odległą trasę można liczyć na to, że biuro podróży wydeleguje z grupą takiego pilota, który wszystko potrafi załatwić. Do strony organizacyjnej zastrzeżeń nie mam. Jedyny szkopuł, że polski przewodnik nie znał biegle żadnego obcego języka.

Najpierw niemiłym, dla niego, zaskoczeniem okazali się wietnamscy opiekunowie mówiący po francusku. Funkcję przewodnika i tłumacza przejął więc uczestnik wycieczki. Nie lepiej było, gdy zmieniono nam przewodników i informacje mieliśmy przekazywane w języku rosyjskim. O wszystko trzeba było pytać samemu, gdyż pilot informacje dotyczące Wietnamu przekazywał w bardzo enigmatycznej formie. Kiedy grupa chciała coś dodatkowo zobaczyć w trakcie tzw. czasu wolnego, zawsze powstawał problem. Przewodnik uważał, że czas wolny jest „wolny” w dosłownym tego słowa znaczeniu. W drodze powrotnej zaplanowano nocleg w Berlinie. Wyszło wówczas na jaw, że język niemiecki jest także słabą stroną pilota z Biura Podróży „Gromada” w Warszawie. Szczęśliwie inny uczestnik wyjazdu mówił biegle po niemiecku. W przeciwnym razie zamiast noclegu w hotelu byłby nocny odpoczynek na lotnisku lub załatwianie przedłużyłoby się o kilka godzin.

Wyliczanie obowiązków i powinności osoby, której biuro funduje wyjazd na tak egzotyczną wycieczkę nie ma sensu. Szkoda tylko, że zamiast opieki grupa była zdana na własne siły. Czy tylko ta grupa? Trudno odpowiedzieć co decyduje o kwalifikowaniu pilotów na wyjazdy zagraniczne? (żur)

24 mieszkańców i PGM Nowa Huta

Rok temu Urząd Dzielnicowy wydał pozwolenie na kupno 14 działek budowlanych 14 mieszkańcom Nowej Huty, członkom rodzin, które przed laty zostały wywłaszczone na rzecz kombinatu. Decyzja była bardzo słuszna — po wydaniu odpowiednich pozwoleń jesienią ub. roku przy ul. Cienistej zaczęto powoli wymierzać teren, przygotowywać dokumentację itd. Jednakże...

Na miejscu przyszłej budowy domków jednorodzinnych stoi stara podworska stajnia bieńczycka. W tym na pół zruderowanym budynku 10 rodzin mieszkających w dawnych czworakach przechowuje węgiel. No i trudno sobie wyobrazić, że można będzie ten opał wyrzucić. PGM Nowa Huta otrzymało zlecenie wzniesienia nowych pomieszczeń gospodarczych, które buduje się dość długo, za długo, jak na terminy, które obowiązują przedsiębiorstwa państwowe i prywatnych wykonawców.

PGM w Nowej Hucie obciąża swe sumienie spokojem 10 rodzin — mieszkających w czworakach. I jeszcze 14 rodzin, które zgromadziły materiał budowlany, trzymając go po różnych podwórkach. Trzeba przypomnieć PGM że jeszcze w tym roku zobowiązany został do wyburzenia rudery. W tym roku bowiem ludzie mają prawo zacząć budowę. (J)

Trzeba zmienić urzędowe marże handlowe

Nadal kupujemy buble i jemy byle co...

Prowadzone w III kwartale kontrole PIH wykazały, że najgorzej dzieje się w handlu i gastronomii, zwłaszcza w placówkach podległych WZSR. Tam też kwestionuje się największą ilość towarów, które wciska się klientowi za wszelką cenę bez względu na jakość czy przydatność danego artykułu. Podczas kontroli stwierdzono np., iż nagminne są przypadki wykorzystywania do sporządzania posiłków przeterminowanych produktów, głównie tłuszczów i... kawy. Jest to szczególnie denerwujące, zwłaszcza, gdy akurat kawy nie ma pod dostatkiem w sklepach. Przerzucanie niewykupionych w detalu artykułów spożywczych do gastronomii nie jest niczym nowym i wszystko byłoby w porządku, gdyby do lokali nie trafiał towar, który na półkach sklepowych zdążył się wcześniej zepsuć...

Nie będziemy podawać innych przykładów, bo i tak niewiele to da. Należy raz na zawsze zlikwidować te stale powtarzające się niedbalstwa i nie karać za nie wyłącznie sprzedawców; w pierwszej kolejności ostre sankcje trzeba stosować wobec pracowników nadzoru i dyrekcji przedsiębiorstw. W ostatnim kwartale PIH sporządziła: ponad 50 wniosków do kolegium, ok. 20 spraw skierowano do prokuratury, MO i sądu; posypały się też kary dyscyplinarne.

Na wczorajszym posiedzeniu Wojewódzkiej Komisji do Walki ze Spekulacją przedstawiono także informację Okręgowego Urzędu Cen. Stwierdzono, iż potrzebna jest weryfikacja urzędowych marż handlowych, które zapewniają producentom zysk, kosztem oczywiście wyższej ceny, a więc i klienta. (lw)

O handlu oczami Federacji Konsumentów

Krakowski Klub FK sporządził raport zawierający wstępną ocenę działalności uspołecznionego handlu i usług w naszym mieście. Podstawą opracowania były napływające do klubu uwagi, spostrzeżenia i postulaty klientów a także prowadzone własnymi siłami badania ankietowe.

Oto kilka najistotniejszych uwag zawartych w raporcie:

● Wobec istniejących ciągle braków w zaopatrzeniu rynku szczególne znaczenie ma właściwy rozdział towarów między poszczególne placówki handlowe a także prawidłowe ustalenie dyżurów. Niestety stosowany przez administrację handlową zbiurokratyzowany system budzi wiele zastrzeżeń zarówno wśród klientów jak i wśród kierowników sklepów.

● Większość konsumentów kwestionuje zasadę stosowania w handlu wolnych sobót. Sklepy dwuzmianowe w centrum a także na większych osiedlach peryferyjnych winne być otwarte z wyjątkiem niedziel w godzinach od 6—22, domy towarowe od 8—20 a w wolne soboty powinny działać ponadto wszystkie sklepy piekarnicze i nabiałowe oraz co czwarty sklep spożywczy.

● Wobec powtarzających się zjawisk spekulacyjnych klienci oczekują, że konsekwentnie przestrzegana będzie zasada udostępniania w widocznym miejscu faktur zawierających ceny i gatunek znajdujących się w sklepie towarów.

● Wszystkie artykuły spożywcze winny mieć oznaczoną datę ważności, a produkty przedatowane muszą być przeceniane lub wycofane z obrotu.

● Konsumenci domagają się dokładnego oznaczenia gatunków mięsa o różnorodnej przydatności i cenie, oraz specjalnego opisywania produktów mięsnych sprzedawanych poza reglamentacją.

● Postuluje się zwiększenie asortymentu pieczywa i radykalną poprawę jego jakości. Szczególnie daje się we znaki brak chleba dietetycznego typu „Graham” oraz pieczywa dla diabetyków, klienci winni mieć też możliwość nabycia pieczywa czerstwego po obniżonej cenie.

● Ciągle jeszcze są w Krakowie sklepy praktycznie niewykorzystane. Lokale te winny być przekazane ajentom, rolnikom lub działkowiczom, czy wreszcie wybranym zakładom na sklepy przyfabryczne.

● Wbrew obowiązującym przepisom ciągle praktykowany jest system wymiany towarowej między zakładami produkcyjnymi z pominięciem sieci handlowej, w efekcie uprzywilejowana jest wąska grupa producentów towarów poszukiwanych na rynku ze szkodą dla ogółu konsumentów.

● Jakość oferowanych przez handel towarów mimo podwyżki cen w wielu wypadkach znacznie się pogorszyła.

Prezentowane powyżej punkty to tylko fragment długiej listy krytycznych spostrzeżeń. Ocena dokonana przez Federację jest niewątpliwie jednostronna, ale konsument płacąc za towar odpowiednio wysoką cenę ma prawo oczekiwać, że problemy z którymi boryka się handel nie będą jego problemami. Wobec wzrostu marż handlowych można liczyć na to, że handel będzie reprezentował interesy konsumentów wobec wytwórców, można oczekiwać poprawy kultury i organizacji sprzedaży. Tymczasem gdyby dziś wywiesić w jakimkolwiek sklepie tabliczkę „Klient ma zawsze rację” byłoby to odebrane wyłącznie jak niesmaczna kpina. (rat)

teatry

SŁOWACKIEGO (pl. Ducha 1): M. Maeterlinck: Niebieski ptak — 11 (abonam. nieważne). **STARY** (Jagiellońska 1): Aischylos: Oresteia — 18. **BAGATELA** (Karmelicka 6): J. Korczak: Król Maciuś I — 11. **LUDOWY** (os. Teatralne 34): A. Mickiewicz: Ostatni zajazd na Litwie — 18. **MUZYCZNY** (Lubicz 48): J. Strauss: Baron cygański — 19.15. **GROTESKA** (Skarbowa 2): J. Wittlin i J. Rakowiecki: Królewna Śnieżka — 10. **TEATR STU** (namiot, Rydla 31): H. Jachimowski: Mgła — 19. **Pozostałe teatry nieczynne.**

kina

KIJOW (Krasińskiego 34): Tess (USA 15 lat) — 15.45, 19. **KULTURA** (Rynek Gł. 27): Port lotniczy 77 (USA 15 lat) — 8, 12, 16, 20, Jak rozpętałem II wojnę światową (pol. b.o.) — 10, 14, 18. **MIKRO** (Dzierżyńskiego 5): Okupacja w 26 obrazach (jug. 18 lat) — 16.30, 19. **MŁODA GWARDIA** (Lubicz 6): Dom pod Czerwoną Latarnią (węg. 18 lat) — 16, 18, 20. **PASAŻ BIELAKA**: Bajki — 12, Komisarz w spódnicy (fr. 15 lat) — 10, 13, 15, 17, 19. **ROTUNDA** (Oleandry 1): DKF UJ — filmy węgierskie dozwolone od 18 lat: „Wspomnienie z Herkülesfürdo” — 16, „Komedianci” — 19, „Łysy pies” — 21. **SFINKS** (Majakowskiego 2): Skok w pustkę (wł. 18 lat) — 15.45, 18, 20.15. **ŚWIT DUŻA SALA** (os. Teatralne 10): Bitwa o Midway (USA 12 lat) — 16, 19 (pożegnanie z filmem). **ŚWIT MAŁA SALA**: Udręka (hiszp. 15 lat) — 15, 17, 19. **ŚWIATOWID DUŻA SALA** (os. Na Skarpie 7): Mężczyzna niepotrzebny (pol. 18 lat) — 16, 18, 20. **ŚWIATOWID MAŁA SALA**: Partyzancka eskadra (jug. 12 lat) — 15, 17.30, Niepokój (NRD 15 lat) — 20. **UCIECHA** (Boh. Stalingradu 16): Każdy ma swoje piekło (fr. 15 lat) — 16, 18 (pożegnanie z filmem), Śmierć z komputera (fr. 15 lat) — 20 (pożegnanie z filmem). **UGOREK** (os. Ugorek): Wielka podróż Bolka i Lolka (pol. b.o.) — 15, Wspólnik (fr. 15 lat) — 17, 19. **WANDA** (Waryńskiego 5): Ebirah potwór z głębin (jap. 12 lat) — 10, Pan Wołodyjowski (pol. b.o.) — 12, Konopielka (pol. 15 lat) — 16, 18, 20. **WARSZAWA** (Stradom 15): Wierne blizny (pol. 15 lat) — 16, Zagubione dusze (wł. 18 lat) — 18, 20 (pożegnanie z filmem). **WIEDZA** (Rynek Gł. 27): Rocky (USA 15 lat) — 9, 13, 17, Maratończyk (USA 18 lat) — 11, 15, 19. **WISŁA** (Gazowa 16): Żandarm w Nowym Yorku (fr. b.o.) — 15, 17, 19. **WOLNOŚĆ** (18 Stycznia 1): Mistrz kierownicy ucieka (USA 15 lat) — 10, Rodzina Leśniewskich (pol. b.o.) — 12, Dolina Issy (pol. 18 lat) — 15.45, 18, 20.15. **WRZOS** (Zamojskiego 50): Jak rozpętałem II wojnę światową (pol. b.o.); cz. II i III — 16, 19. **ZWIĄZKOWIEC** (Grzegórzecka 71): Saturn-3 (ang. 15 lat) — 16, 17.30, 19.

DOBCZYCE — Raba: Księżniczka na grochu (radz. b.o.), Obcy — 8 Pasażer „Nostromo” (ang. 15 lat). **GDÓW — Promyk:** Ucieczka na Atenę (ang. 15 lat). **KRZESZOWICE — Nowości:** Wejście smoka (Hongkong-USA 18 lat). **MYŚLENICE — Wisła:** Śmiertelny pościg (fr. 15 lat), Ostatni raz (USA 15 lat). **SKAWINA — Piast:** Zapach psiej sierści (pol. 15 lat). **WIELICZKA — Górnik:** Zemsta po latach (kanad. 15 lat).

Pozostałe kina nieczynne.

wystawy

ZBIORY SZTUKI NA WAWELU: KOMNATY KRÓLEWSKIE (10—15), **SKARBIEC KORONNY I ZBROJOWNIA** (10—15.15). **MUZEUM KATEDRALNE** (10—15). Wystawa „Wawel zaginiony” (10—15.30). **GROBY KRÓLEWSKIE I DZWON ZYGMUNTA** (9—15). **MUZEUM W PIESKOWEJ SKALE** (Ojców) (10—15.30), **MUZEUM W. LENINA** (Topolowa 5): Wystawy: „Lenin w Polsce”, „Rola Krakowa w kształtowaniu patriotycznych i internacjonalistycznych treści polskiego ruchu robotniczego” (9—16 wst. wol.). **DOM LENINA** (Kr. Jadwigi 41): Wyst.: „Mieszkanie Lenina”, „Rewolucyjna działalność Lenina na ziemi krakowskiej”, „Krakowska działalność Lenina w gazecie „Prawda” (niecz.). **MUZEUM PRZYRODNICZE** (Sławkowska 17): Współczesna fauna polska (10—13, wst. wol.). **MUZEUM ETNOGRAFICZNE** (pl. Wolnica 1): Wystawy: „Polska kultura ludowa” i „Matka Boska Częstochowska w sztuce ludu polskiego” (10—18). **KRZYSZTOFORY** (Rynek Gł. 35): Wystawa: „Z dziejów i kultury Krakowa” (11—18). **MUZEUM HISTORYCZNE** (Franciszkańska 4): Wystawa „Malarki krakowskie” (11—18). (Pomorska 2): Wystawa: „Męczeństwo i walka Polaków w latach 1939—45” (11—18). (Jana 12): Wystawa „Militaria i zegary” (9—15). (Gołębia 24): Wystawa „Oficyna Introligatorska Roberta Jahody” (9—15). **STARA SYNAGOGA** (Szeroka 24): Wystawa „Z dziejów i kultury Żydów” (9—15). **ARCHEOLOGICZNE** (Poselska 3): (14—18). **NARODOWE** (Sukiennice). Galeria polskiej sztuki XIX w. (12—18, wst. wol.). **KAMIENICA SZOŁAYSKICH** (pl. Szczepański 8): Gal. polskiej sztuki do 1764 r. (niecz.). **MUZ. MŁODEJ POLSKI „RYDLÓWKA”** (Tetmajera 28): Folklor wsi podkrakowskiej (15—19). **MUZEUM LOTNICTWA I ASTRONAUTYKI** (al. Planu 6-letniego 17): (10—14). **SALON TPSP** (pl. Szczepański 4): Wystawa malarstwa Polski południ.-wschodniej 1900—1980 (10—17). **SALON WYSTAWOWY** (N. Huta, al. Róż 3): Wystawa fińskiej grafiki współczesnej (10—17). **KOPALNIA SOLI** (Wieliczka): (8—17), **KLUB MPiK** (Mały Rynek 4): **CZYTELNIA:** Wystawa prac plastyków nieprofesjonalnych (10—20), **GALERIA:** Wystawa prac A. Andreeff i Z. Kota „Bułgaria w rysunku i grafice” (10—18). **KLUB MPiK** (Nowa Huta, pl. Centralny): **GALERIA:** (10—20).

co-gdzie kiedy?

CZWARTEK
28
PAŹDZIERNIKA
Tadeusza
jutro
Euzebii

MYŚLENICE — Muzeum Regionalne (Sobieskiego 3): Wystawa: Grafika, rysunek, fotografia Jerzego Wernera (10—15). **MDK** (Świerczewskiego 14): Wystawa malarstwa Jerzego Udzieli (8—20). **Miejskie Sale Wystaw Artystycznych** (3 Maja 1a): Wystawa „Kompozycje kwiatowe Rozalii Kutrzebowej” (10—15).

szpitale dyżurne

INFORMACJA SŁUŻBY ZDROWIA, tel. 22-05-11 (czynna całą dobę).

CHIRURGICZNY: Kopernika 21, **CHIRURGII DZIEC.:** Prokocim, **LARYNGOLOGICZNY:** Na Skarpie 65, **UROLOGICZNY:** Grzegórzecka 18, **OKULISTYCZNY:** Kopernika 38.

pogotowie

Krakowskie Pogotowie Ratunkowe, Łazarza 14, tel. 999, zachorowania i przewozy tel. 22-38-33, Podstacje KPR, Rynek Podgórski 2, tel. 66-29-80, Prokocim (ul. Teligi 6), tel. 55-51-90, Lotnisko (Balice), tel. 11-90-29, Nowa Huta, tel. 44-22-22 i 44-17-70, Krowodrza 37-36-37, 37-38-29, Krzeszowice — tel. 99 i 22-06-20, Jerzmanowice — tel. 48, Proszowice, tel. 9, Myślenice — tel. 999, Skawina — tel. 9, Wieliczka — tel. 9 i 22-33-54, Niepołomice — tel. 198, Sieciechowice — tel. (Iwanowice 60) oraz Izby Przyjęć wszystkich szpitali.

apteki

INFORMACJA APTECZNA — tel. 11-07-65 (8—15).

Dyżury nocne pełnią apteki:

Rynek Gł. 42, Długa 88, Krakowska 1, Dzierżyńskiego 36 B, Kozłówek (pawilon), N. Huta: os. Centrum C, os. Teatralne i os. Kalinowe.

MYŚLENICE (Rynek 10)
SKAWINA (Ogrody 101)
WIELICZKA (Boh. Warszawy 12)
PROSZOWICE (1 Maja 81).

Nocne dyżury pełnią apteki w: Krzeszowicach, Sułkowicach, Skale, Alwerni, Dobczycach, Gdowie, Niepołomicach, Proszowicach.

inne...

SPÓŁDZIELCZY PUNKT PEDIATRYCZNY I KARDIOLOGICZNY (Reja 11) — zamawianie wizyt domowych — tel. 22-25-66 i 22-95-78 (15.30—23.00).

TELEFON ZAUFANIA: 33-71-37 (18—22).

TELEFON DLA RODZICÓW: 22-02-16 (14—18).

MŁODZIEŻOWY TELEFON ZAUFANIA: 988 (14—19).

INFORMACJA KULTURALNA KDK (Rynek Główny 27): tel. 22-44-02 (11—17).

POMOC DROGOWA PZMot. (al. Planu 6-letniego 154) — tel. 44-17-60 i 44-16-32 (7—22), ul. Kawiory 3 — tel. 37-48-92 i 37-55-75 (7—22).

POGOTOWIE TECHNICZNE „POLMOZBYT” (al. Pokoju 81): tel. 48-00-84 (6—22).

radio

PROGRAM I
na fali 1322 m

DZIENNIKI: 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.05, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 20.00, 22.00, 23.00.

Godz. 9.00—11.00 Cztery pory roku: Jesień. 11.05 Konc. przed hejnałem. 11.55 Komun. o st. wód. 12.40 Progn. dla rybaków. 12.45 Roln. kwadr. 13.00 Komun. i radio kierowców. 13.20 Z festiwal. estrady — Zakopane 82. 13.40 Film i pios.: P. Figiel. 14.05 Interstudio 82 — konc. dnia. 15.10 St. Młodych. 15.55 Radio kierowców. 16.40 Polscy artyści w świat. repert. 17.00 Komun. i radio kierowców. 17.10 Panor. świata. 17.20 Kamerton. 18.05 Refleksje. 18.30 ABC piosenki: mistrz. liryki. 18.50 „Katedra” — fragm. pow. 19.25 Radio kierowców. 19.30 Z naszej fonot. 20.05 Konc. życzeń. 20.25 Gra Big Band — Wrocław. 20.45 Kron. sport. 21.00 Komun. i radio kierowców. 21.10 Wielkie dzieła, wielcy wyk. 22.00 Dziennik report., wiad. sport. i radio kierowców. 22.30 Jutro w mono i w stereo. 22.40 Nie obrażać się na słońce — rep. lit. 23.00 Panor. świata. 23.30 Zbliżenia. 23.50 Jazz. dobranocka.

PROGRAM II
na fali 219 m, czyli na 1368 KHz — na UKF 67.67 MHz —

DZIENNIKI: 7.30, 9.30, 11.30, 13.30, 15.30, 21.30, 23.45.

Godz. 11.55 Komun. o st. wód. 12.05 Od A do Z polsk. pios.: autor J. Cygan 12.30 Wychow. w zmiennej społeczności. 12.50 Rozważ. stylist. — aud. z udz. doc. dr M. Jurkowskiego. 13.00 W tropikalnej puszczy — aud. dla kl. 4. 13.25 5 min. o nauce. 13.35 Ze wsi i o wsi. 13.50 Więcej, lepiej, nowocz. 14.00 Polscy śpiewacy na scenach świata: Z. Donat. 14.30 „Julian August” — fragm. pow. 14.50 Z najpiękniejszych operetek. 15.15 NURT: Rozwijanie umiejętności współżycia w oddz. sześciolatków. 15.40 Ludzie i ich pasje. 16.00 Mag. turyst. 16.20 Rozmowy intymne. 16.40 Kraj i Polonia — mag. 17.00 Progr. region.: Olsztyn. 17.40 Radiowy Przegl. Publicyst. 19.00 Kompozytor tyg.: N. Paganini — Konc. skrzypc. D-dur. 19.35 Kocie bajki dla dzieci. 20.00 Płyty z gwiazdką — „2×4 S” zesp. Cabaret Voltaire. 20.30 Muz. na instrum. 20.45 Jęz. ros. 21.05 Nagr. wiecz.: F. Mendelssohn-Bartholdy — Pieśni bez słów op. 19. 21.15 „Grzech Chama” — fragm. pow. 21.30 Echa dnia. 21.40 Ten stary dobry jazz. 22.00 „Engagement” — słuch. 22.30 I. Strawiński: Kantata na sopran, tenor i mały zesp. instrum. 23.00 Wiersze A. Ważyka. 23.05 Indywid. muz. rozr.: Kris Kristofferson. 23.50 Sentencje wieczoru: „O miłości”.

PROGRAM III
UKF 66,89 MHz

Godz. 11.00 Zesp. gwiazd J. Hodges'a. 11.40 Baedeker kult. 12.00 W tonacji Trójki. 13.00 Pożegnania i powroty — 24 odc. 13.10 Powt. z rozr. 14.00 Paganini w sześciu przypadkach. 15.05 Świat, w którym żyjemy. 15.25 Ten stary, dobry rock and roll. 16.00 Zapras. do Trójki. 17.30 Polit. dla wszystkich. 18.05 Inf. sport. 19.00 Artyści pięknej książki. 19.30 Klasyczne brzmienie gitary. 19.50 „Igła” — odc. 25. 20.00 Mini-max. 20.45 Posłuchać warto. 21.00 Blues wczoraj i dziś. 21.30 Erazm z Rotterdamu: O znaczeniu szczęścia w życiu człowieka. 21.45 Reminisc. muz.: Kronika Glenna Goulda. 22.45 „24 godz. w 10 minut” i wiad. sport. 23.00 Zapras. do Trójki. 23.55 Północ poetów: Wiersze T. Borowskiego.

PROGRAM IV
UKF — STEREO i aud. lok. Rozgł. PR w Krakowie UKF 68,75 MHz

DZIENNIKI: 9.00, 12.00, 15.00, 17.00, 19.00, 22.30

Godz. 10.00 A Schönberg: „Mojżesz i Aron” — niedończona opera (stereo). 10.30 Z muz. nagrań bratnich radiof. (stereo). 11.00 Nagie życie — na podst. książki O. Lewisa. 11.30 Muz. różnych narodów (stereo). 12.05 Od Bacha do Bartoka (stereo). **13.00—14.00 Kraków na antenie:** „Noc bez brzasku” — odc. pow. 13.10 Stud. nastrojów (stereo). 14.00 Pios. z różnych stron świata (stereo). 14.30 Wybitni polscy soliści: J. Kotowska (stereo). 15.05 Panor. liter.: pisarz i wydawca A. Wakar. 15.30 Popoł. melom. (stereo). **17.05—18.30 Kraków na antenie:** 18.00 Nasz dzień. 18.30 Czytamy listy i pamiętniki: „Wiktor Szkłowski” ze wspomnień. 19.05 Klasycy muz. rozr. (stereo). 19.30 Dzieła K. Szymanowskiego w kolekcji stereof. PR. 21.00 Klub Stereo. 22.30 Fakty dnia. 22.40 Nocne divertimento (stereo). 23.30 Głosy, instrum., nastroje z myszką (stereo).

tv-PROGRAM

PROGRAM I

6.00 TTR — jęz. pol., sem. 1. Liryki Jana Kochanowskiego
6.30 TTR — matem., sem. 1. Wzory skróc. mnożenia
7.00 Jesień 82
8.10 Przysposob. obronne, kl. 8 i 1 lic. Środki rażenia i środki obrony
9.00 Praca — technika, kl. 1. Zabawa z elektromagnesem
9.30 Program dla II zmiany
9.30 Liczą się fakty — program public.
10.00 Dziennik
12.50 Jęz. pol., kl. 2—4 lic. O formach liter. „ballada”
13.30 TTR — jęz. pol., sem. 3. Hasła i ideały Pozytywizmu
14.00 TTR — biol., sem. 3. Wrażliwość i koordynacja procesów życiowych u roślin i zwierząt
15.40 Program dnia
15.45 Kwadrans z „Artelem”
16.00 Dla młodych widzów: „Czwartek TDC”; „O mnie, o tobie, o nas”; „Oddział siostry O'Neil”
17.00 Dziennik
17.20 Telekino
18.00 W świecie ciszy — progr. dla niesłyszących
18.20 Magazyn lotniczy
18.50 Dobranoc: „Klub Chrup-Chrup”
19.00 Sonda
19.30 Dziennik
20.15 „07 zgłoś się”, odc. pt. Hieny — film sensac.-krymin. TP
21.50 Rolnicze rozmowy
22.00 Dziennik
22.20 Pegaz

PROGRAM II

16.15 Jęz. angielski dla zawans., lek. 8.
16.45 Jęz. rosyjski, lek. 4.
17.15 Program dnia
17.20 „Cudze dzieci” — film społ.-obycz. TV NRD
19.00 KRONIKA (Kr.)
19.30 Dziennik
20.00 **TV Gdańsk na antenie „Dwójki”**
20.00 „Na parkiecie” — pr. rozr.
20.15 „List prosto z raju” — rep. film.
20.30 „Telegram prosto z raju”
20.50 Gra Reprezentacyjna Orkiestra Marynarki Wojennej
21.05 „Królowa pod żaglami”
21.25 Spojrzenie z Kohlenbergu — rep. film. w 300-lecie odsieczy wiedeńskiej
21.40 Według Panasa
22.20 Nr 92 369 — O losach więźniów obozu Stuthof
22.35 Rozważania o życiu — refleksje prof. Tadusza Kielanowskiego
22.55 Organy ze Swornigaci — rec. J. Erdmana
23.00 Kwadrans z „Artelem”

Za zmiany w ostatniej chwili wprowadzone w programie teatrów, kin, radia i telewizji — redakcja nie bierze odpowiedzialności.

„GAZETA KRAKOWSKA” — DZIENNIK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ Redaguje zespół. Adres redakcji: 31-072 Kraków, ul. Wielopole 1, III p. Adres dla korespondencji: 30-960 Kraków 1, skrytka pocztowa 556. TELEFON REDAKCJI: centrala czynna od godz. 6—3, nr tel. 22-75-88, łączy ze wszystkimi działami ODDZIAŁY REDAKCJI: 33-300 NOWY SĄCZ, ul. Narutowicza 5, II p., tel. 203-34, 33-100, TARNÓW, ul. Krakowska 12, tel. 56-50. WYDAWCA: Krakowskie Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa-Książka-Ruch” w Krakowie, ul. Wiślna 2. DRUK: Prasowe Zakłady Graficzne w Krakowie, al. Pokoju. Ogłoszenia przyjmuje Biuro Reklam i Ogłoszeń, ul. Wiślna 2, 31-007 Kraków, tel. 22-70-89 oraz wszystkie biura ogłoszeń RSW „Prasa-Książka-Ruch” na terenie całego kraju. Ogłoszenia do „GAZETY KRAKOWSKIEJ” przyjmują również oddziały redakcji w Nowym Sączu i Tarnowie (adresy jak wyżej). Za treść ogłoszeń redakcja nie ponosi odpowiedzialności. Redakcja nie zwraca materiałów nie zamówionych.
Wydanie A